

Hajtsd hozzám füledet,
siess, szabadíts meg!
Légy oltalmazó sziklám
és megerősített házam,
hogy megszabadíts
engem!

Zsolt 31,3

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Ferenc pápa
magyarországi beszédei
Ingyenes melléklet

LXXIX. évf. 25. • (3903.)
2023. június 18. • Ára 360 Ft

Fotó: Merényi Zita

„Váltsuk tettekre!”

Szentmisén adtak hálát
Ferenc pápa magyarországi
apostoli látogatásáért

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) a Ferenc pápa magyarországi apostoli látogatása során kapott kegyelmekért bemutatott hálaadó szentmisére invitálta június 5-én délután a püspököket, a papságot és a szervezetben, lebonyolításban részt vevőket. A budai ciszterci Szent Imre-templombeli szentmise főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros, prímás volt.

A szentmisén koncelebrált Michael W. Banach apostoli nuncius, Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke; Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK alelnöke; Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, az MKPK Ifjúsági Bizottsága vezetője; Varga Lajos váci segédpüspök, Kuminetz Géza, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) rektora és Tóth Tamás, az MKPK titkára, a pápalátogatás általános koordinátora, továbbá a jelen lévő papság. A szentmisén együtt adtak hálát az apostoli látogatás szervezésében és lebonyolításában részt vevők is. Az eseményen jelen volt Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára.

(Folytatás a 3. oldalon)

Papszentelésre készülnek
Vácott és Budapesten
7. oldal

A Pannonhalmi Főapátság
családnappja
8. oldal

Miben mérjük a sikert
Tiszaburán?

Közelkép a felzárkózó településről
11. oldal

Ülésezett a püspöki konferencia

(Beszámoló az 5. oldalon)

Mit üzen Isten, és mi az én dolgom?

Gyulay Endre püspök rubinmiséje a szegedi dómban

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papsága, papnövendékei, vendég paptestvérek, egykori hittanosok, hívek ünnepeltek együtt Gyulay Endre nyugalmazott püspökkel pappá szentelésének 70. évfordulója alkalmából. Történelmi időkben megélt hitről, adott körülmények között megtalált útról hallhatunk tanúságtételt.

Hetven év papi szolgálat a Szeged-Csanádi Egyházmegyében kötődések sokaságát alakította ki, mutatja a zsúfolásig meg-

telt templomtér Gyulay Endre szentmiséjén. Nagy számban vannak itt paptestvérek Kiss-Rigó László főpásztor vezetésével, hogy nyugalmazott püspökükkel ünnepeljenek.

(Folytatás a 6. oldalon)

„Maradj velünk, Jézusunk!”

Katona István püspököt
hetven éve szentelték pappá

Katona István nyugalmazott egri segédpüspök pappá szentelése 70. évfordulója alkalmából június 7-én Nyíregyházán, a Seregély István Papi Szociális Otthon kápolnájában mutatta be rubinmiséjét; a szentbeszédet TERNYÁK Csaba egri érsek mondta.

A szertartás elején Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök úgy fogalmazott: hálát adunk Katona István püspök papi életéért, helytállásáért, azért, hogy a szentekre, az élet-szentségre és Isten nagy ajándékára, az irgalmas-ságra irányította figyelmünket.

(Folytatás a 6. oldalon)

Lángoló szívű papokra van szükség

Kemenes Gábor aranymisés

Kemenes Gábor atyát 1973. június 19-én szentelték pap-pá. Ebből az alkalomból kerestük fel a nagykovácsi plébánián, ahol huszonöt éve szolgál. Gyerekkoráról, papsága élményeiről, Mezőgyőréről, a Nagymarosi Ifjúsági Találkozókról, a Regnumról, karizmatikus megújulásról, börtönmisszióról beszélgettünk.

– Milyen családban nevelkedett?

– Szüleim úgy ismerték meg egymást, hogy meghívták őket keresztszülőkné. Kilencévesen keresztelésük után lett azután házasság. Mindig emlegették, hogy Máriaremetén húzták egymás ujjára a gyűrűt. 1949-ben esküdtek, Jézus Szíve ünnepén. Rá egy évre, június 8-án születtem Újpesten. Abban az évben arra a napra esett úmapja. Ez komoly meghívást jelentett számomra.

Édesanyám tanárnő volt, hittant is tanított. Édesapám a Siemens cégnél dolgozott mérnökként, aztán leparancsolták Székesfehérvárra, az induló Vadásztölténygyárba, a későbbi Videotonba. Inkább lejárt mindennap, hogy a továbbtanulásunk miatt nekünk, gyerekeknek ne kelljen ingáznunk.

Jó egy évvel utánam született Judit húgom, aki hatgyermekes édesanyja. Az ötödik gyermeke, Elek Laci jezsuita pap lett, most Szegeden plébános. Balázs öcsém sokáig Sillye Jenővel énekelt, már nyolc éve, hogy elhunyt. A tündörök vitte el szegényt. Ágnes húgom tüdőgyógyász orvos és szociális testvér. Őutána hat évvel érkezett a legkisebb öcsém, András, a család szemefénye. Az orvosok ellenez-

ték, hogy megszülessen, lévén, hogy a szüleim akkor már ugyancsak benne voltak a korban, és édesanyám nagyon betegeskedett. Öcsém mégis megszületett, és tizenhat évesen zeneakadémista lett. Szerintem ma ő az ország legjobb zongoraművésze.

– Gimnáziumba a pesti piaristákhoz járt?

– Igen, „vesztemre”. Ugyanis az első évben megbuktam oroszból. Megjegyzem, később hasznát vettem az orosz nyelvtudásnak, mert jártam misszióba Kárpátaljára. Szentlélek-szeminariumot, lelkipályakörrel tartottam Michels Tóni atya hívására, aki kint töltött misszióban öt évet.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

23025

9 770133 120548

Ne díszkeresztény, hanem szent keresztény legyél!

A Szentatyja folytatta az evangélicizáció iránti szenvedélyéről, a hívők apostoli buzgóságáról szóló katekézissorozatát március 29-én a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében. Ezekben a hetekben olyan személyeket vesz sorra, akik tündöklő tanúi voltak ennek a szenvedélynek. A mai, első alkalommal Szent Pálról elmélkedett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.

benne a rombolásra irányuló szándék építeni akarással? Mi változott meg Pálban? Milyen értelem alakult át a buzgósága, az Isten dicsőségére irányuló lángoló törekvése?

Aquinói Szent Tamás azt tanítja, hogy a szenvedély erkölcsi szempontból sem nem jó, sem nem rossz: erényes használata erkölcsileg jóvá teszi, a bűn pedig rosszá. Pál esetében: ami megváltoztatta őt, az nem egyszerűen egy gondolat vagy meggyőződés volt, hanem a feltámadt Úrral való találkozás volt az – ezt ne felejtsetek el: ami megváltoztatja az életet, az az Úrral való találkozás! –, tehát Saul számára a feltámadt Úrral való találkozás volt az, ami egész lényét átalakította. Pál emberségét, Isten és ő dicsősége iránti szenvedélyét nem megsemmisíti, hanem átalakítja, „megtéríti” a Szentlélek. Az egyetlen, aki meg tudja változtatni a szívünket, a Szentlélek! Pál életének minden vonatkozásában ez történik. Ahogyan az Oltárszentségben is: a kenyér és a bor nem tűnik el, hanem Krisztus testévé és vérévé válik. Pál buzgósága megmarad, de Krisztus iránti buzgósággá válik. Az iránya megváltozik, de a buzgóság ugyanaz marad.

Az Úrnak az emberségünkkel, a jellemvonásainkkal, a tulajdonságainkkal szolgálunk, de ami mindent megváltoztat, az nem egy eszme, hanem a tényleges élet, ahogyan maga Pál mondja: „Mindenkinek, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg” (2Kor 5,17). A Jézus Krisztussal való találkozás belülről változtat meg, más emberré tesz. Ha valaki Krisztusban van, akkor új teremtmény! [Más emberré válunk] – ez az értelme annak,

YRIGHT © VATICAN MEDIA

hogy új teremtmény vagyunk! A kereszténnyé válás nem smink, amely megváltoztatja az arcodat, nem! Ha keresztény vagy, az megváltoztatja a szívedet! De ha csak külsőleg vagy keresztény, az nem megy... a kozmetikázott kereszténység nem működik! Az igazi változás a szívben történik. Ez történt Pállal is.

Az evangélium iránti szenvedély nem megértés vagy tanulmányok kérdése, melyek hasznosak ugyan, de nem hozzák létre azt; sokkal inkább azt jelenti, hogy átéljük a „bukás és feltámadás” ugyanazon tapasztalatát, amelyet Saul/Pál átélt, és amely apostoli lelkesedése megváltozásának eredeténél áll. Tanulhatsz bármilyen teológiát, tanulmányozhatod a Bibliát, foglalkozhatsz bármilyen hasonló intellektuális dologgal, s mégis ateista és világias lehetsz! Ez nem tanulmányok kérdése; a történelemben tömérdek ateista teológus volt!

A tanulás hasznos, de nem hozza létre az új életet, a kegyelmi életet. Ahogyan Loyolai Szent Ignác mondja: „Nem a sok tudással lakik jól és eléggül ki a lélek, hanem ha a dolgokat bensőleg érzékeli és izleli.” Olyan dolgokról van szó, amelyek belülről változtatnak meg, amelyek által más-

nak tapasztalod magadat, más dolgot ízelezsz! Mindannyian gondolkodjunk el ezen: „Vallásos ember vagyok-e?” – [„Igen!”] – „Rendben.” – „Imádkozom-e?” – „Igen.” – „Próbálok-e megtartani a parancsolatokat?” – „Igen.” – „És hol van Jézus az életben?” – „Ó, nem, én azt teszem, amit az Egyház parancsol.” – De hol van Jézus? Találkoztál-e Jézussal, beszéltél-e Jézussal? Kézbe veszed-e az evangéliumot, beszélés-e Jézussal, emlékszel-e arra, kicsoda Jézus? Ez az, amit oly sokszor elmulasztunk... Egy olyan kereszténység, amelyet nem mondok, hogy Jézus nélkül, de egy elvont Jézussal élünk... Amikor Jézus belép az életedbe, ahogy Pál életébe is belépett, Jézus mindent megváltoztat. Sokszor hallottuk már, hogy megjegyzik egyesekről: „Nézd azt az embert, olyan hitvány volt, most pedig jó ember, derék ember... Ki változtatta meg? Jézus! Rátalált Jézusra. A te keresztény életed megváltozott-e? „Nem is tudom, többé-kevésbé igen...”

Ha Jézus nem lépett be az életedbe, akkor nem változott meg. Akkor csak külsőleg, látszatra lehetsz keresztény. Jézusnak be kell lépnie, és ez megváltoztat téged! Ez történt Pállal is. Rá kell találnod Jézusra! Ezért mondta Pál, hogy Krisztus szeretete hajt bennünket, az visz előre bennünket. Ugyanez a változás történt az összes szenttel: miután rátaláltak Jézusra, ő hajtotta, ösztönözte őket előre.

Egy további megfigyelést is tehetünk a Pálban végbement változásal kapcsolatban, aki üldözöből Krisztus apostolává lett. Egyfajta paradoxon lép fel az életében: amíg ugyanis Isten előtt igaznak tartotta

magát, addig felhatalmazva érezte magát arra, hogy üldözze, letartóztassa, sőt megölje az embereket, mint István [diakónus] esetében; de amikor a feltámadt Úr által megvilágosítva ráébred, hogy „istenkáromló és erőszakos ember” volt (vö. 1Tim 1,13) – ezt mondja magáról: „Istenkáromló és erőszakos ember voltam” –, akkor elkezd valóban képesé válni a szeretetre. Ezen az úton kell járnunk! Ha valamelyikünk azt mondja: „Ó, köszönöm, Úram, hogy jó ember vagyok, jó dolgokat teszek, nem követek el nagy bűnöket...”: ez nem jó út, ez az önelégültség útja, ez az út nem tesz megigazulttá, ez díszkatolikussá tesz. A díszkatolikus nem szent katolikus, hanem csak díszlet. Az igazi katolikus, az igazi keresztény az, aki befogadja Jézust önmagába, aki megváltoztatja a szívét. Ezt a kérdést teszem fel ma mindannyiatoknak: mit jelent számodra Jézus? Beengedtem-e a szívembe, vagy csak úgy a közelemben tartom, de nem engedem be túlságosan? Hagytam-e, hogy megváltoztasson? Vagy Jézus csak egy eszme, egy teológia, ami néha foglalkoztat...
És ez a buzgóság: amikor valaki rátalál Jézusra, érzi a tüzet, és Pálhoz hasonlóan hirdetni kell Jézust, beszélni kell Jézusról, segítenie kell az embereket, jó dolgokat kell tennie. Amikor az ember csak Jézus ideájára talál rá, akkor a kereszténység ideológiája marad. De ez nem ment meg! Csak Jézus ment meg bennünket, ha találkoztunk vele, és megnyitottuk előtte szívünk ajtaját. A Jézusról alkotott elképzelésünk nem ment meg! Segítsen az Úr, hogy rátaláljunk Jézusra, hogy találkozzunk Jézussal, és ez a Jézus belülről változtassa meg az életünket, és segítsen, hogy segíthessünk másoknak!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

A pápalátogatás sikerére egész Magyarország büszke lehet

Michael W. Banach magyarországi apostoli nunciusként a budai ciszterci Szent Imre-templomban megtartott hálaadó szentmise végén elmondott köszöntőbeszédét közöljük az alábbiakban.

Mint magyarországi apostoli nuncius, a Szentatyja személyes képviselője az Egyház és az ország felé, szeretném kifejezni őszinte hálátam mindazoknak, akik Ferenc pápa közelmúltbeli magyarországi apostoli látogatását ilyen örömteli és emlékezetes eseménnyé tették. Igaz, hogy mindössze két hónap állt rendelkezésre az előkészületekre, de számtalan szervezet és több ezer ember nagyon keményen, elkötelezetten és szakszerűen dolgozott.

Ferenc pápa megkért, hogy fejezzem ki mindannyiuknak őszinte köszönetét azért, hogy hozzájárultak második magyarországi apostoli látogatásának átütő sikeréhez.

Ezt a hálát különösen is ki szeretném fejezni excellenciás köztársasági elnök asszony-nak, valamint excellenciás miniszterelnök úrnak és miniszterelnök-helyettes úrnak, akik olyan szeretettel fogadták a Szentatyát, attól a pillanattól, amikor Magyarországra érkezett. Szeretném továbbá élőszóban is kifejezni mély elismerésem a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciának munkájáért, a támogatásért és együttműködésért ezen rendkívül sikeres látogatás megtervezésében, amely lehetővé

tette, hogy több százezer ember személyesen láthatta a Szentatyát magyarországi tartózkodása során.

Külön köszönet illeti továbbá a rendőrséget, a tűzoltóságot és a mentőszolgálatot, az egészségügyi szolgálatokat, a tömegközlekedési vállalatokat, valamint a különböző helyszíneken működő valamennyi rendezvényszervezőt.

Szeretném megköszönni azokat a rendkívül pozitív tudósításokat is, amelyeket a média a Szentatyja magyarországi tartózkodásáról adott. Nagyra értékeltük a pápa üzenetének a magyar néphez való eljuttatásában tanúsított hozzáértésüket és elkötelezettségüket.

Mindazoknak a papoknak, diakónusoknak, férfi- és női szerzeteseknek, valamint vilá-

giaknak, akik segítettek a látogatás megtervezésében és támogatásában; a plébániai és egyházmegyei csoportok vezetőinek, akik olyan keményen dolgoztak, hogy az ország minden szegletéből Budapestre hozzák a zarándokokat, és biztonságban hazavezessék őket; a tanároknak, akik megtervezték a tanórákat és elkísérték a diákokat a fővárosba; mindazoknak, akik részt vettek az eseményeken, különösen az emlékezetes szentmisén a Kossuth téren; mindazoknak, akik önkéntesként segítettek a látogatás napjaiban; és mindazoknak, akik személyesen vagy a rádióon, televízióon vagy az interneten keresztül követték az eseményeket, szeretném köszönetemet és elismerésem kifejezni. Külön köszönetet szeretnék mondani más egyházak és vallási közösségek tagjainak, akik velünk együtt köszöntötték a Szentatyát Magyarországon.

A tervezés, az előkészítés és az előrelátás, amely ennek az apostoli útnak minden egyes szakaszát jellemezte, valóban óriási volt, és sokak hozzájárulásának köszönhető, hogy ezek a napok ilyen átütő sikert arattak. A látogatás sikerére egész Magyarország büszke lehet.

Magyarország többnapos napsütésnek örvendhetett áprilisi végén, önök rendkívül barátságos arcot mutattak a

pápanak és a világnak, és emlékeztettek mindenkit, aki látta, hogy a katolikus hit Magyarországon él és virágzik még ezekben a gyakran hitetlen időkben is.

Ferenc pápa nem kerülte meg napjaink égető kérdéseit sem, vagy hogy kihívás elé állítsa hallgatóit. Hallgassuk meg újra néhány gondolatát:

„Korunk történelmi időszakában számtalan veszély leselkedik ránk, de felteszem a kérdést – gondolva a meggyőzött Ukrainára is –, vajon hol vannak a békét szolgáló kreatív erőfeszítések?” (Találkozás az állami hatóságok, a társadalmi élet és a diplomáciai testület képviselőivel.)

„Ilyen Egyházzal kell álmodnunk: olyan Egyházzal, amely képes meghallgatni, párbeszédet folytatni, a gyengébbekre odafigyelni; olyan Egyházzal, amely befogadó mindenki irányába; olyan Egyházzal, amelynek van bátorsága mindenkihez elvinni az evangélium proféciáját.” (Találkozás a püspökökkel, papokkal, diakónusokkal, szerzetesekkel, papnövendékekkel és lelkipásztori munkatársakkal.)

„Ez vonatkozik az egész Egyházra is: nem elég csak kenyérrel adni, ami a gyomrot táplálja, hanem az ember szívét is táplálni kell! A tevékeny szeretet nem pusztán anyagi és szociális segítségnyújtás, hanem az egész emberre figyel, és Jézus szeretetével

talpra akarja őt állítani: olyan szeretetet, amely segít visszanyerni szépségünket és méltóságunkat.” (Találkozás a szegényekkel és menekültekkel.)

„Barátaim, ti mind értékek vagytok Jézus számára, és számomra is! Ne feledjétek, hogy senki sem veheti át helyeteket a világ történelmében, az Egyház történelmében: senki sem veheti át helyeteket! Senki sem képes arra, amire csak ti vagytok képesek. Segítsünk egymásnak elhinni, hogy szeretnek bennünket és értékesek vagyunk, hogy nagy dolgokra vagyunk teremtve.” (Találkozás a fiatalokkal.)

„Mondom ezt a világi testvéreknek, a katekétáknak, a lelkipásztori munkatársaknak, a politikai és társadalmi felelősséget viselőknak, és azoknak is, akik egyszerűen csak élnek, néha nehézségek árán, a mindennapi életüket: legyetek nyitott kapuk. Engedjétek be szívünkbe az élet urát, az ő igéjét, aki vigasztal és gyógyít, utána pedig lépünk ki, és váljunk mi magunk is nyitott kapukká a társadalomban! Legyünk nyitottak és befogadóak egymás felé, hogy segítsük Magyarországot a testvériség és a béke útján növekedni.” (Homília, Kossuth téri szentmise.)

„A delphoi jósdá felirata tehat egy olyan megismerésre hív bennünket, amely az alázatból, a korlátból, a korlátot

elfogadó alázatból kiindulva fedezi fel csodálatos lehetőségeit, amelyek messze túlmutatnak a technológia lehetőségein. Önmagunk megismerése más ahogy fogalmazva arra szólít fel, hogy egy erényes dialektikába integráljuk az ember törekvéséjét és nagyságát. Ennek az ellentétnek a csodájából születik a kultúra: soha nem megelégedett, mindig kereső, nyugtalan és közösségi, végességében fegyelmet és az abszolútumra nyitott. Kívánom, hogy az igazság ezen izgalmas felfedezésének művelői legyetek!” (Találkozás az egyetemi és kulturális élet képviselőivel.)

Húha, itt az új a jövőbe. Íme a lelkipásztori terv az Egyház számára. Íme számos gondolatébresztő Krisztus követői számára. Igen: emlékezünk hálával a múltra... éljük lelkesedéssel a jelent, és mindenekelőtt... nézzünk bizalommal a jövőbe. „Krisztus a mi jövőnk!” És a Szentatyja, Ferenc pápa gyönyörű elméleteket hagyott ránk, hogy segítsen elmélyíteni és megosztani az üzenetet: „Krisztus a mi jövőnk!” A szeretet Magyarországot egész népének, akik három napra tiszteletbeli magyarrá tették Péter utódát, azt mondom: Szívükből köszönöm.

Michael W. Banach
magyarországi
apostoli nuncius
Fotó: Merényi Zita

„Váltsuk tettekre!”

Szentmisén adtak hálát Ferenc pápa magyarországi apostoli látogatásáért

(Folytatás az 1. oldalról)

A szertartás során az aszisztenciát az Esztergomi Szeminárium és a Központi Papnevelő Intézet (KPI) növendékei adták.

A szentmise elején Szkaliczki Örs OCist, a templom plébánosa köszöntötte a főpáosztort és az ünneplő közösséget. Megtiszteltetésnek nevezte, hogy ez a templom nyújt otthont ennek a szép hálaadó szentmisének, így az itteni plébániaközösség is kapcsolódik Ferenc pápa magyarországi látogatásához.

Az evangélium Szent Máté könyvéből hangzott el (11,25–30).

Erdő Péter bíboros, prímás homíliájában elmondta: Hálaadásra jöttünk ma össze Ferenc pápa magyarországi látogatásáért, annak kegyelmeiért. Egyben kifejezzük köszönetünket mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy ez a nagy esemény az isteni kegyelem közvetítője lehessen. Az egész Biblia alapvető gondolata Isten ajándékozó szeretete. Isten áldására, mely életet és üdvösséget ad az embernek, az ember áldással felel. Így adunk hálát Isten hatalmáért és szeretetéért.

Hiszen köszönetképpen Istennek mit tud adni az ember? Az ő végtelen boldogságához nem hiányzik semmi. Ezért hát áldással fejezzük ki köszönetünket.

A „barak” szó ezt jelzi. Így kezdték a liturgikus vagy ünnepléses ékezeteket. Így kell érteni az Újszövetségben is, hogy az utolsó vacsorán Jézus „fogta a kelyhet, hálát adott, és ezekkel a szavakkal nyújtotta (tanítványainak): Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az Én vérem, a szövetség, mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.” (Mt 26,27–28) Az áldást jelölő ősi héber szót itt görögül a hálaadás, az eucharisztia fejezi ki. Krisztus hálaadása az Atyának szól, és ez az, amit továbbhagyományozott Egyházára. Amióta köszönetet mondunk, az a kegyelem, Isten szavának kinyilatkoztatása és az üdvösség, amelyre meghívást kaptunk.

A régi választott nép hívő tagjainak azonosságát az „amen” szó adta, vagyis az Isten akaratára mondott igen. A

hívó keresztény pedig a hálaadás embere. „Adjatok hálát mindenért” (1Tessz 5,18) – mondja Szent Pál.

A hálaadás tehát a keresztény ember egzisztenciájának lényegét fejezi ki.

Ma is a hálaadás áll közös ünneplésünk középpontjában. Különösen hálát adunk Istennek, hogy hazai Egyházunkat és népünket Ferenc pápa látogatásával akarta megerősíteni és bátorítani. Köszönjük azokat a kegyelmeket, amelyeket a látogatás napjaiban az eseményeken jelen lévők kaptak, és azok is megéreztek, akik a tömegtájékoztatás útján követték, vagy imádságban kísérték a találkozást.

Köszönetet mondunk Ferenc pápának, aki lelkipásztori szeretettel fordult hozzánk, és fontosnak tartotta, hogy meglátogasson minket. Valóban ránk akart figyelni. Nem

csakúgy alkalomnak tekintette itteni látogatását egyéb – bár mennyire fontos – ügyek intézésére. Köszönetet mondunk a Szentatya munkatársainak és kísérlőinek, az apostoli nuncius úrnak és munkatársainak, a magyar püspöki karnak, a titkárság és az egyházmegyéik minden munkatársának, papoknak, diakónusoknak, világiaknak, akik fáradhatatlan igyekezettel készítettek elő és segítettek a felejthetetlen esemény megvalósulását. Köszönettel tartozunk a világi hatóságoknak, akik meghívásukkal, nagylelkű támogatásukkal, hozzáértő szervezésükkel gazdagították a találkozást. Köszönet az önkénteseknek és a tanúságtévőeknek, a tömegtájékoztató eszközök munkatársainak.

Isten iránti hálaadásunk, de emberek iránti köszöne-

tünk is akkor hiteles, ha ennek a találkozásnak a kegyelmi indításait tettekre váltjuk.

Ahogy Ferenc pápa a betegek, fogyatékosokkal élők, szegények, menekültek, a társadalom peremén élők iránti szeretetét fontosnak tartotta kifejezni, olyan lelkiürellel kell nekünk is észrevennünk a saját környezetünkben a rászoruló embereket, és segíteni rajtuk. Ahogy a Szentatya találkozni akart püspökökkel, papokkal, diakónusokkal, szerzetesekkel, hitoktatókkal és más világiakkal, úgy kell nekünk is megélnünk a helyi egyházi közösséget. Észrevennünk mindenkinek a sajátos karizmáját, és nagy tisztelettel fogadnunk szentségi küldetését. Ahogy a Szentatya külön találkozott a fiatalokkal meg a tudomány és a kultúra embereivel, úgy kell nekünk is nyitottnak lennünk minden

korosztály felé, és komolyan vennünk azt a párbeszédet, amely a szellem világában folyik. Ahogy Ferenc pápa nagyra becsülte Szent István örökségét, és megismételte az ország felajánlását a Szűzanyának a Kossuth téri szentmise végén, úgy kell nekünk is bizalommal kérnünk a Magyarok Nagyasszonyának segítségét, vállalnunk feladatainkat és felelősségünket népünk érdekében, emelt fővel és nyitott szívvel, mint annak idején Szent István király.

Ha ezek a tanítások tovább élnek szívünkben és cselekvő helytállásunkban, akkor valóban méltó hálát adunk e különleges találkozás kegyelmeiért. Ebben segítsen mindnyájunkat a gondviselő Isten! – zárta beszédét a bíboros.

A szentmise zárókönyörgését követően Michael W.

Banach magyarországi apostoli nuncius mondott köszöntőt. (A nuncius beszédének magyar fordítását lapunk 2. oldalán teljes terjedelmében közöljük.)

A szentmise után, a budai Szent Imre Gimnázium épületében tartott ünnepi fogadáson Tóth Tamás, az MKPK titkára, a pápalátogatás általános koordinátora elmondta, úgy élte meg az esemény három napját, mintha egy lelki gyakorlaton vett volna részt. „A Szentatya jelenléte által különleges módon tapasztalhattuk meg Magyarországon az egyetemes Egyház egységét és a különböző szolgálatok sokszínűségében a missziós lelkiületét. Bízom abban, hogy a Szentatya kisugárzása és szavai mindannyiunkat megerősítettek küldetésünkben és céljainkban.”

Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke azt kívánta köszöntőjében, hogy maga Isten adja meg a jutalmat, az áldást azért a munkáért, szolgálataért, amit ezekben a hónapokban és

különösen is az utolsó napokban végeztek a közreműködők. Elárulta, hogy nagyon szereti a kézilabdát, és nagyon rokonszenvesnek találta előző este a női kézilabda BL-döntő után az egyik fradista játékos nyilatkozatát, aki azt mondta, hogy bár elveszítették ezt a meccset, ő mégis teljesen elégedett, mert mindent megtettek, amit tudtak. „Mi meg is nyertük – tette hozzá a főpásztor. – Mindent megtettünk, akár csak a kézilabdások, de hála Istennek, mi a győzelem tudatával állapíthatjuk meg: érdemes volt,

szép volt, és jó munkát végeztünk. A Jóisten tudja, ki mennyi időt, szellemi, testi energiát tett bele ebbe a munkába, de biztos vagyok abban, hogy egyikünknek sem maradt sok tartaléka.

Együtt örülhetünk a közösen végzett munkának, és ez mindannyiunk lelkében jó érzést és békét teremt. Az Egyházért tettük, a Szentatyaért tettük. Azt gondolom, ennél magasztosabb szolgálatot soha senki nem kaphat.”

Agonás Szonja,
Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

Egyházi kitüntetések és elismerő oklevelek a pápalátogatás szervezőinek

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elismerő oklevélben részeltette azokat a munkatársakat, akik áldozatos szolgálattal nagy szerepet vállaltak Ferenc pápa magyarországi apostoli útjának szervezésében. Ernyey Aron és Hajós Márton a Pro Ecclesia Hungariae díj második fokozatát vehette át. Az elismerések átadására az MKPK budapesti székházában került sor június 6-án. Az eseményen jelen volt Michael Wallace Banach, Magyarország apostoli nunciusa, valamint az MKPK tagjai.

Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke a díjak átadása előtt elmondta, a püspöki konferencia nyári ülésének délelőttjén Michael Wallace Banach nuncius Ferenc pápa magyarországi apostoli útján elhangzott tanításait összegezte. „Most rajtunk a sor, hogy mindezt megvalósítsuk.”

Már többször is köszönetüket fejezték ki azoknak a munkatársaknak, akik segítettek a pápalátogatás szervezését, ám a püspöki konferencia úgy döntött, más módon is elismeri azoknak a szolgálatát, akik kiemelkedően sokat tettek azért, hogy a Szentatya látogatása ilyen sikeres lehetett.

A püspökök testülete a konferencia elnökének és a pápalátogatás általános koordi-

nátori tisztét betöltő titkárnak előterjesztése alapján a Pro Ecclesia Hungariae díj második fokozatát adományozta Ernyey Aronnak és Hajós Mártonnak, a pápalátogatás rendezvényszervezésért és a biztonsági és operatív ügyekért felelős két fő szervezőjének.

A Pro Ecclesia Hungariae díj a püspökök testülete által adható legrangosabb elismerés. Az 1992-ben alapított kitüntetés két fokozatból áll, és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Magyar Katolikus Egyházért végzett kiemelkedő tevékenységet ismeri el vele.

Köszönő oklevelet vehetett át Tóth Tamás, az MKPK titkára, a pápalátogatás általános koordinátora; Németh Gábor, az MKPK Titkárságának irodaigazgatója; Horváth Zoltán terézvárosi plébános, a pápai szentmise liturgikus felelőse; segítője, Farkas Ferenc káplán; Hatházi Róbert, a kecskeméti Szentcsalád Plébánia vezető lelkipásztorja, a pápai szentmise sekrestyei szolgálatának irányítója; Sebő Balázs, az MKPK sajtóosztályának vezetője; Sümeghy Kata, az MKPK sajtóosztályának munkatársa; Z. Zolnay Eszter, az MKPK protokollirodájának vezetője és Fritzné Tökés Éva az általános koordinátor asszisztense.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Pásztori küldetés és életstílus

Mt 9,36

Az evangéliumokban Jézus sokszor úton van, kisebb-nagyobb tömeggel találkozik, hirdeti Isten országának örömhírét, meggyógyítja a betegeket, meghallgat, kísér és vigasztal, s erre biztatja követőit is. *Máté evangéliuma* most arról számol be, hogy Jézusnak egyszer meglepő tapasztalata volt az őt hallgató emberekkel kapcsolatban. Amint beszélgetett velük, magányosnak, fáradtnak és elhagyatottnak látta őket. Olyanok voltak, mint a pásztor nélkül maradt juhok, akik belefáradtak az irtalom- és léleksegregény vallásosságba, a teljesítménykényszerrel átítatott imaéletbe. *A pásztor nélkül maradt nyáj* kifejezés súlyos láttelet az adott közösség helyzetéről, s erős kritika a vallási vezetők felé. Örök kérdés ma is: hogyan lehet Isten üzenetét élettél és örömmel továbbadni? Úgy, ha mi is örömmel lelünk benne, valamint ha hisszük és éljük is azt, amit hirdetünk.

Az életből és az evangéliumból tudjuk, hogy a pásztor és a nyáj összetartoznak. Am Jézus ennek hiányával, a szétesettség állapotával szembesül, pedig a pásztor a nyája teszi pásztorrá, a nyáj pedig csak a szerető pásztor körül tud együtt maradni. Óhatatlanul meghalljuk ennek az éles példázatnak napjainkra is kiható üzenetét. Egységben lenni és élni: a pásztor és a nyáj haladjon együtt, egy utat járjon, egy nyelvet beszéljen. Az ilyen mély egy-

ség megteremtése nemcsak az emberi erőn és akaraton múlik, hanem kegyelem is, amit soha nem tekinthetünk valami idegen, rajtunk kívül álló valóságnak. Mind a nyájnak, mind a pásztornak felelőssége van benne.

Isten népe számára a pásztori küldetés ma is értékes és elengedhetetlen feladat. A Mester fokozatosan készítette fel rá apostolait, akik mennybemenetele után a Szentlélek segítségével folytatták missziós munkáját. Pásztorlenni annyit jelent, mint jézusi lelkülettel vezetni, kilépő, gondoskodó, az idő és a körülmények viszontagságaival számoló, sokszor magányos, máskor pedig az evangéliumi örömben megélt szolgálatban élni.

Ezt a vezetői életstílust nem jellemzi egyhangúság, de nem is a karrier útja. Ma is szükség van imádkozó, missziós odaadottsággal élő, az irgalmas szeretetet gyakorló, az ige hirdetésében tanúskodó pásztori vezetőkre és vezető pásztorokra. Olyan közösségre, amely a nyáj ráhagyatkozó lelkületével követi pásztorát, az evangéliumot pedig mint kovász vagy világító mécses éli meg. Isten ránk bízta az evangélium hirdetését. Feladatot adott minden megkeresztelt embernek, de vár bennünket az aratás öröme is, amikor elé vesszük munkánk és küldetésünk gyümölcsseit.

Serfőző Levente

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (130.)

A Görögkatolikus Egyházban mindig két szín alatt történik a szentáldozás. A pap a Szent Liturgia folyamán a szent lélek egyesítésénél a Szent Testből csak egyetlen részecskét bocsát a kehelybe (hasonlóképpen, mint a római katolikus szentmisében, ahol a pap a szentostya egy letört darabkáját bocsátja a kehelybe), de az áldozás előtt az összes átváltoztatott proszfora részecskét egyesíti a Szent Vérrrel. Így az áldozatához szükséges egy segédeszköz. Ez az áldozató kanálka.

Mint a többi liturgikus eszköznek, amely a szentséggel közvetlenül érintkezik, ennek is nemesfémbe kell készülnie, vagy legalábbis aranyozottnak kell lennie. Nem is érintheti más, csakis felszentelt személy. Szerkőnyünkben szerepel a megáldásának szertartása: „Ima a kanálka megáldására.” Amint a cím jelzi, itt csak egy imáról, majd a megáldásról van szó.

Az imádság szép ószövegségi párhuzam felidézésével kezdődik. Ugyanis a liturgia-kommentárok jelezni szokták, hogy az áldozató kanálkának az a fogó vagy csipesz az előkepe, amiről Izajás prófétánál

lehet olvasni: „az egyik szeráf odarepült hozzám, a kezében izzó paraszat tartott, amelyet csipővassal az oltárról vett. Megérintette vele az ajkamat, és így szólt: »Nos, azáltal, hogy ez megérintette ajkadat, eltűnt gonoszságod és bocsánatot nyert a bűnöd.«” (Iz 6,6-7) Olyan meghatározó ereje van ennek a látomásnak, hogy a pap az áldoztatás után idézi is: „Ime, ez illeti ajkaidat, elvétezik gonoszságod, és bűnöd megtisztítatik.”

Mindenesetre az áldozató kanálka eszköz. Nem ez, hanem az általa nyújtott „izzó parázs”, illetve a szerkőny áldó imájának szövege szerint az „eleven szén” az, ami a megtisztulást adja. Az anyag sem a „csipővassal” érintette meg a próféta ajkát, s a pap sem az áldozató kanálkával teszi ezt. Hanem magával a Szentséggel! Éppen ezért a hívek figyelmét fel szoktuk hívni arra, hogy óvatosan közeledjenek az áldozáshoz: ne érintsék szájukkal a kanalat. Maga a pap is vigyáz, és óvatosan jár el az áldoztatásnál, úgy helyezi a hívek szájába a Szentséget, hogy ne történjen közben testi érintkezés.

Egy talán kevésbé emlegetett szempont is fel lehet hívni itt a figyelmet. Arra, aminek előképe az idézett izajási szövegben is megvan, s amit az ima is tartalmaz. Maga a szentáldozás is megtisztít! Persze ez a legkisebb mértékben sem akarja csorbítani a szentgyónás szükségességét, mert súlyos bűnökkel terhelt nem szabad szentáldozáshoz járulni.

A kanálkát megszentelő imádságban jelen van a bizánci Egyház sajátossága, az, hogy „a mindenható Úristentől” kéri a pap az áldást. Ő csupán eszköze a szent szolgálatnak. Így imádkozik: „tekints kegyelmesen a mi imádságunkra, és küldd le mennyei áldásodat e kanálkára, áldd meg és szenteld meg azt, hogy méltó eszközzé legyen Krisztusod szent testének és legdrágább vérének vételéhez és szétosztásához, összes híveid bűneinek bocsánatára”. Majd szenteltvízzel hinti meg: „Megszenteltetik ez a kanál a Szentlélek malasztja és e szenteltvízzel való meghintés által, az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Amen.”

Ivancsó István

LITURGIÁKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (160/1.)

Az úrnapi zsoltosma Napközi imaórái közül a délelőtti antifónája az alábbi zsoltárokat keretezi: Zsolt 120, 121, 122 (119, 120, 121), ha pedig a főünnepet vasárnap ülik, az I. hét vasárnapjának zsoltárát: 118 (117). Az antifóna szövege: *Vágyva vágytam rá, hogy ezt a húsvéti vacsorát elköltsem veletek, mielőtt szentvedek, alleluja.* Az antifóna szövege *Lukács evangéliumának* szövegéből való (Lk 22,15). Antifónaként általában Nagyböjt 5. hetében és Nagyheten énekelik: *Desiderio desideravi.*

Kezdetnek a 118. zsoltár eucharisztikus jellegéről elmélkedünk. Ebben az esetben olyan himnuszról van szó, amelyben a költő hálaadó dicséretre szólítja az ünnepre összegyűlt népet. A költő talán éppen a király szájába adja a dicséret énekét, amelybe mintegy bekapcsolódik a nép is. Ő szólítja fel a népet a dicséretre, tanúságot tesz arról, hogy bizalmát az Úrba veti; elbeszéli a nemzetekkel vívott harcát és végül diadalát, miközben bebocsátást kér az Úr templomába. A zsoltár talán egy király saját hálaadó imája lehetett, amely annyira közkedvelté vált, hogy kiegészítették egy bevezetővel, néhány ünnepi utalással, majd így lett a sátorosünnep-sorozat egyik körmeneti himnusa. Szerkezete világos, érzelmei őszinték. A 115. zsoltárhoz

hasonlóan (vö. Zsolt 115,9-11; 135,19-20) felsorolja az Úr Templomába vonuló (vö. Zsolt 15; 24) dicsőítő körmenetben résztvevő közösség csoportjait, Izraelt, a király családját; a papságot és a különböző népeket, akik megismerték az egy igaz Istent. És miközben a szólista énekszóban elbeszéli a dicsőítés okát – személyes győzelmét, amelynek alapja az Úr történelemben sokszorosan megmutató szabadító hűsége (vö. Kiv 15; 25,6; Iz 12,2) – a menet megérkezik a Templom kapujához, amely zárva van! A kapun, mivel az Úr, az Igaz kapujáról van szó, csak az igazak léphetnek be.

Bevonul az elvetett Kő (vö. Mt 21,42; ApCsel 4,11; Róm 9,33; 1Pét 2,4-6), akit a templomi papság áldással fogad (vö. Mt 21,9; 23,39), és a körmenet csúcspontján az áldozati oltárt is a liturgikus menetet kitérít a liturgia táncba kapcsolják (vö. 1Kir 1,50-51; Kiv 21,14; Zsolt 26,6). Az örömjongás közepette kiáltja a tömeg: „Ezt a napot az Úr adta (készítette), ujjongjunk és vigadjunk rajta! Nyújts, ó Uram, segítséget, adj, ó Uram, jó sikert!” (Zsolt 118,24-25). A pap áldása pedig visszhangozza: „Áldjon meg téged az Úr és örizzen meg téged, ragyogtassa rád arcát az Úr és kegyelmezzen neked, fordítsa feléd arcát az Úr s adjon békét tenéked!” (Szám 6,24-26)

A zsoltár eucharisztikus jellegét éppen az oltár misztériumból, ugyanakkor a szentmise eucharisztikus himnuszából, a *Szent vagy!*-énekből értjük meg: *Benedictus... Baruk habba b'sém Jahvé... a pap és a hívek ezekkel a szavakkal köszöntik az Urat, aki hamarosan, a lélekívásban (epiklézis) és az átváltoztatás alapító szavaiban megjelenik a kenyér és bor színe alatt. Hosanna... egykor a sátoros ünnepen a vallásos zsidó meglengette a jobb kezében tartott ágakat. Ma a zsidóság a sátoros ünnep hetedik napján hétszer járja körbe a zsinagógát kezében a négyféle termésből álló csokorral és énekl: *Kérlek Uram, segíts meg, (kérlek) most! Kérlek, Uram, ments meg, (kérlek) most!* Mi pedig megemlékezünk Jézus bevonulásáról Jeruzsálemben. Miközben a *Szent vagy!*-hymnusz énekeljük, először a prefációhoz tartozóan a Szentháromságra gondolunk, másodsor pedig a közeledő Jézusra, „aki a pap személyében odaáll az oltárhoz, hogy a keresztfa áldozatát megújítsa” (dr. Pétery József, *A szentmise története*, 98. old.) és bevezessen a Húsvét misztériumába.*

Dr. Pataky Géza írja: „Valósággal egybenőtt elragadtatás – kontemplációból fakadó misztika!” *Az oltár világa – Eucharisztikus vademecum*, Ecclesia Kiadó, 1963, 109. old.)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Morus Szent Tamás

Június 22.

Apja bíró volt Londonban, s fiát igen korán iskolába küldte. Tamás hosszú időn át fontolgatta, hogy pap vagy szerzetes lesz. Különösen a karthauziakhoz vonzódott. Am végül belátta, hogy nincs papi hivatása, és megnősült. Jane Colttal kötött házassága boldog volt, három lányuk és egy fiuk született.

Politikusként és íróként is tevékenykedett, sok verséből lett népdal, *Utópia* című könyve a világirodalom klasszikusai közé tartozik, a korai kapitalista Anglia visszaéléseit bírálja benne.

1511-ben, hatévi házasság után meghalt a felesége. Néhány héten belül újra megházasodott. Második felesége özvegy volt, és hét évvel idősebb nála.

Morus mind sűrűbben kapott fontos jogász, politikai és diplomáciai megbízásokat.

1509-ben VIII. Henrik lépett az angol trónra, akit kezdetben alaposan félreismertek. Luther elleni írásával kiérdemelte a pápától a Fi-

dei Defensor (a hit védője) címet, amelyet az angol uralkodók mindmáig megtartottak.

Amikor azonban nem sikerült Aragóniai Katalinnal kötött házasságát érvénytelenítenie, elhatározta, hogy a német fejedelmi családok példájára elszakad Rómától. Morus Tamásra személyében szövetségest remélt a tervéhez. Tamásnak kezdetben sikerült távol tartania magát a király első házasságának érvényességéről folyó vitától.

Henrik arra kényszerítette a papságot, hogy ismerjék el az „angol egyház oltalmazójának és fejének”, de még megengedte a kiegészítést: „amennyire Krisztus törvénye megengedi”. 1532-ben Tamás benyújtotta lemondását. Közben a király feleségül vette Boleyn Annát. Tamás nem ment el a koronázásra. A király tombolt a sérelem miatt.

A pápa a király második házasságát érvénytelennek nyilvánította, és kimondta a kiközösítést. Henrik azzal válaszolt, hogy a parlamenttel az angol egyház fejévé nyilvánította magát, és magának követelte mindazt a hatalmat és méltóságot, amely addig a pápa kiváltsága volt.

Minden alattvalónak esküt kellett tennie az új törvényre. Tamás megtagadta az eskü letételét, ezért a Towerbe zárták. Félrevezetésül azt mondták neki, hogy bebörtönzött barátja, Fisher János már letette az esküt, ám ő ezt nem hitte el.

1535. június 22-én lefejezték Fisher bíborost. Kilenc nappal később Tamást is bíróság elé állították. A tárgyalóteremben leszógezte, hogy világi uralkodó nem igényelhet magának vallási jogokat. Július 6-án vezették a vesztőhelyre. Ugyanolyan nyugodt és derűs volt, mint mindig. Vejét arra kérte, hogy adjon egy aranyat a hóhérnak.

L. K.

JÚNIUS 18., ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP (Arnold, Levente) – Kiv 19,2–6a (*Papi királyságom és szent népem lesztek.*) – Róm 5,6–11 (*Ha Fia halála által kiengesztelődött velünk az Isten, mennyivel inkább megszabadulunk most, az ő életébe oltva.*) – Mt 9,36–10,8 (*Jézus összehívta tizenkét tanítványát, és téríteni küldte őket.*) – Zsolozsma: III. zsoltárhét – Énekkend: Ho 222 – EE 588, Ho 227 – EE 144, Ho 131 – EE 594, Ho 273 – EE 360.

JÚNIUS 19., HÉTFŐ – Szent Romuald apát emléknappja (Gyárfás, Julianna) – 2Kor 6,1–10 – Mt 5,38–42.

JÚNIUS 20., KEDD (Rafael, Florencia) – 2Kor 8,1–9 – Mt 5,43–48.

JÚNIUS 21., SZERDA – Gonzága Szent Alajos szerzetes emléknappja (Lujza, Leila) – 2Kor 9,6–11 – Mt 6,1–6,16–18.

JÚNIUS 22., CSÜTÖRTÖK – Nolai Szent Paulinus püspök vagy Fisher Szent János püspök és vértanú és Morus Szent Tamás vértanú, az államfők és politikusok védszentje emléknappja – 2Kor 11,1–11 – Mt 6,7–15.

A hét liturgiája

A év

13,22–26 (*Jézus eljövetele előtt János a bűnbánat kereszttségét hirdette.*) – Lk 1,57–66,80 (*Keresztelő Szent János születése.*) – Énekkend: Ho 232 – EE 679, Ho 232 – EE 270, Ho 140 – EE 779, Ho 273 – EE 190.

JÚNIUS 23., PÉNTEK (Zoltán, Etel) – 2Kor 11,18,21b–30 – Mt 6,19–23.
JÚNIUS 24., SZOMBAT – KERESZTÉLŐ SZENT JÁNOS SZÜLETÉSE FŐ-ÜNNEPE (Iván, Levente) – Vigíliamise: Jer 1,4–10 (*Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek.*) – 1Pét 1,8–12 (*Az üdvösséget kerestek és kutatták a próféták.*) – Lk 1,5–17 (*Keresztelő János születésének hírüladása.*) – Ünnepi mise: – Iz 49,1–6 (*Ime, a nemzetek világosságává tettelek.*) – ApCsel 13,22–26 (*Jézus eljövetele előtt János a bűnbánat kereszttségét hirdette.*) – Lk 1,57–66,80 (*Keresztelő Szent János születése.*) – Énekkend: Ho 232 – EE 679, Ho 232 – EE 270, Ho 140 – EE 779, Ho 273 – EE 190.

JÚNIUS 25., ÉVKÖZI 12. VASÁRNAP (Vilmos, Vilma, Viola) – Jer 20,10–13 (*Megszabadította a szegénynek lelkét a gonoszok kezéből.*) – Róm 5,12–15 (*A kegyelem hatása nem olyan, mint a bűnbeesés.*) – Mt 10,26–33 (*Ne féljete az azoktól, akik a testet ölik meg!*) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekkend: Ho 229 – EE 588, Ho 229 – EE 142, Ho 134 – EE 352, Ho 153 – EE 190.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) június 6-án megtartotta nyári rendes ülését, amelyen Michael Wallace Banach apostoli nuncius is részt vett. Az ülésen elhangzottakról az MKPK Titkársága június 7-én levélben tájékoztatta szerkesztőségünket.

Az MKPK tagjai ezúton is külön köszönetüket fejezik ki mindenkinek, aki a pápalátogatás szervezésében, lebonyolításában bármilyen módon részt vett. Külön köszönik a sajtó képviselőinek, hogy érdeklődtek az apostoli látogatás eseményei iránt és tudósítottak róla.

Az MKPK tagjai az ülésen összegezték Ferenc pápa apostoli látogatásának tapasztalatait, valamint meghallgatták Michael Wallace Banach apostoli nuncius pápalátogatást értékelő beszámolóját is.

A püspökök hátaltel szívvel állapították meg, hogy a látogatás a Katolikus Egyház és egész Magyarország számára kegyelmekben gazdag volt. Annak érdekében, hogy Ferenc pápa szavai sokáig velünk maradjanak, az MKPK nyomtatásban is megjelentette a Szentatyá Magyarországon elhangzott beszédeinek magyar fordítását. A püspöki konferencia arra buzdítja az egyes plébániákat, lelkeségi mozgalmakat és csoportokat, hogy a Szentatyá látogatása alkalmával elhangzott gondolatait tegyék közösségi alkalmak témáivá.

Az MKPK titkárának megbízatása idén nyáron lejár, ezért a püspökök testülete úgy döntött, hogy újabb öt évre Tóth Tamást nevezi ki erre a tisztségre.

Tamás atya 2018 óta tölti be ezt a tisztséget, előtte a római Pápai Magyar Intézet rektora volt. Egyháztörténész, egyetemi magántanár, illetve titkári feladatai mellett a kecskeméti Szentcsalád Plébánián is ellát lelkipásztori szolgálatot.

Szintén döntés született arról, hogy az MKPK Titkárságának irodaigazgatója a következő öt évben is Németh Gábor lesz.

Az MKPK tagjai áttekintették a lisszaboni ifjúsági világtalálkozó előkészületeit. A

részt vevő több mint ezer magyar fiatal kétharmada az MKPK szervezésében és támogatásával fogja hazánkat képviselni a portugál fővárosban. Az eseményen várhatóan négy magyar püspök is jelen lesz.

A Katolikus Karitászt továbbra is hetente több teherautónyi szállítással, több millió forint értékben támogatja a Kárpátalján működő római és görögkatolikus karitászcsoportok. A hosszú távú segítségnyújtás érdekében tavaly júniusban Budapesten integrációs központot nyitottak, ahol a lakhatásban, a munkahelykeresésben, az ügyintézésben és a gyermekek beiskoláztatásában segítik a hazánkban letelepedő kárpátaljai és ukrán menekülteket. A segítségnyújtás egy éve alatt a Katolikus Karitászt országos hálózatában működő egyházmegyei karitászcsoportok is bekapcsolódtak a menekültek ellátásába.

A püspökök testülete ezúton szeretne köszönetet mondani mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyházi 1 százalékaival a Magyar Katolikus Egyház szolgálatait támogatják.

Forrás: MKPK Sajtószolgálat

Ülésezett a püspöki konferencia

A Lélek ajándékaival élni együtt, örömben

Szentmisét mutattak be a nemzeti összetartozás napja alkalmából Kaposváron

A nemzeti összetartozás napjához kapcsolódva június 3-án Kovács Gergely gyulafehérvári érsek szentmisét mutatott be a kaposvári Nagyboldogasszony-székesegyházban. Koncelebrált Balás Béla emeritus megyéspüspök, valamint Varga László megyéspüspök.

„Hitünk legfontosabb igazságainak összefoglalása az Apostoli hitvallás, melyben megvalljuk, hogy hiszünk az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban” – kezdte szentbeszédét a gyulafehérvári érsek. – Az egység, a szentség, a katolicitás és apostoliság Egyházunk ismertetőjegyei. Ezek közül a katolicitás, vagyis az egyetemesség azt jelenti, hogy Egyházunk a kinyilatkoztatás teljességét hordozza. Az egész emberiség üdvösségét kell munkálnia mindenkinek. A katolicitásnak kettős jelentése van: térbeli és hitbeli egyetemeség. Azt jelenti, hogy az Egyház nincs kötve néphez, fajhoz, nyelvhez vagy országhoz. Fogalmazhatnánk úgy, hogy működési területe minden nép és hely.

„Életem több mint felét, közel harminc évet Rómában éltem, ahol erőteljesen megtapasztalhattam az Egyház egyetemeségét azáltal is, hogy munkahelyemen együtt dolgoztam benini, mexikói vagy francia munkatársakkal” – folytatta az érsek. – A katolicitás magában foglalja a népek nemzeti jellegét is. A kettőt nem szabad különválasztani vagy szembeállítani, hanem összekapcsolva kell szemlélni.

Bármilyen nemzethez, néphez, nyelvhez tartozó keresztény úgy élheti meg katolikus voltát, mint Isten mindenkinek kijáró ajándékát.

„Mi, magyarok ezt tapasztalhattuk meg Ferenc pápa áprilisi végi magyarországi látogatásakor és egy héttel ezelőtt, a csíksomlyói pünkösdi búcsún. Nemzeti összetartozásunk kifejezésének, megélésének két igazán kimagasló mozzanata, amikor tudtunk együtt zarándokolni, imádkozni és együtt, közösen örülni Isten jelenlétében. Tudtunk örülni egymásnak. Megtapasztaltuk, hogy egy nagy családot alkotunk. Újra rádöbbenhettünk arra, hogy

nemzeti összetartozásunkért mindenképp imádkoznunk kell.

Szent II. János Pál pápa mondta, hogy az együtt imádkozó család együtt is marad. Ez az összetartozásunk alapja és megtartója: az ima. De ez nem elégséges, hiszen cselekednünk is kell ezért” – tette hozzá Kovács Gergely.

A szentleckében hallottuk Szent Pál apostolnak a Galatáknak írt leveléből: »a Lélek gyümölcse szeretet, öröm, békeség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Ha a Lélek szerint élünk, viselkedünk is a Léleknek megfelelően« – idézte a Szentírás szavait Kovács Gergely gyulafehérvári érsek.

A szentmisét követően ünnepi megemlékezést tartottak a Kossuth téren, a trianoni békediktátum aláírásának 103. évfordulója alkalmából. A megemlékezés a Somogy Táncegyüttes és a Déryné Vándorszintársulat előadásával vette kezdetét, majd Korodi Attila, Csík-szereda polgármestere mondott ünnepi beszédet.

„Ma 103 éve, hogy megkötötték a trianoni békeszerződés. Fájdalmas pillanat ez a magyarság történetében, mert felforgácsolták az országot. Azonban csak az országot, mert mi, magyarok összetartozunk Trianon ellenére is. Ezt semmi sem példázza jobban, mint az, hogy itt, Kaposváron a csíkszentdomonkosi püspök, Márton Áron szobra előtt együtt ünneplünk kaposváriakkal és csíkiekkel. Azt mutatja, hogy az összetartozás nem valami elvont fogalom, hanem meg tudjuk tartani tartalommal” – fogalmazott a polgármester, majd kiemelte: „A nemzeti összetartozás átszövi mindennapjainkat. A csíkszeredai és kaposvári gyermek is magyarul mondja ki az első szavakat, első énekei között ott van a *Süss, fel nap!*, tudja, hogy ki volt Mátyás király, Dobó István, Kossuth Lajos, Csokonai Vitéz Mihály vagy Petőfi Sándor. Mindannyian magyarul írunk, olvasunk, beszélünk, álmodunk” – zárta beszédét a polgármester.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Válasz Isten szeretetére

Örökfogadalom a szervita nővéreknél Győrben

A Szervita Nővérek, a Fájdalmas Anya Szolgálójának Kongregációjában tett örökfogadalmat június 2-án Labundy Mária Ágnes nővér a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban. Az ünnepi szertartásra ellátogatott Firenzéből a rend általános előjárója, Maria Simone Goret-ti. A szentmisét Veres András győri megyéspüspök mutatta be.

A szentmise kezdetén Maria Simone Goret-ti generális anya olasz nyelven megköszönte Veres András megyéspüspöknek, hogy a szentmisét bemutatja és jelen van a nővérek ünnepén. „Sokat jelent az Ön közelsége a kongregációnk számára oly fontos pillanatban, amikor nővértársunk, Labundy Mária Ágnes nővér (képünkön) örökfogadalmat tesz.” Az előjáró a főpásztor áldását kérte a kongregációra, hogy az életük mindig jele legyen az eljövendő javaknak, melyekre hivatottak vagyunk, és amelyek várnak ránk.

Homíliájában a főpásztor emlékeztetett az elhangzott olvasmányra (Lz 6,1–8), amelyben a próféta meghívása történetét mondja el. Fontos mozzanat ebben a folyamatban: „Láttam az Urat.” Veres András kiemelte:

Minden egyházi hivatás kezdetén ott van az Úrral való találkozás. Ennek sokféle helye, ideje és módja lehetséges, kicsi gyermekként vagy a családi neveltetés folytán, fiatal korban vagy később. A lényeges, hogy az Úrral való találkozás megtörténjen. Szent Ágoston arról panaszkodott, hogy későn szerette meg az Urat. Úgy érezte, hogy elpazarolt sok évet az életéből, pedig ha ismerte volna az Urat úgy, ahogy megtérése után, akkor egészen biztosan már korábban elköteleződött volna mellette.

Minden egyházi hivatás válasz a szeretetre, vagyis viszontszeretet, hiszen minden szeretet kezdetén az Úr van.

Egy másik súlyos mondatot is hallhattunk az olvasmányban. Azt mondja a próféta: „Jaj nekem, végem van, mert tisztátalan ajkú ember vagyok.” A méltatlanság érzése természetes. Egyrészt amikor megszólítva érzi magát az ember Istentől, joggal vetődik fel: „Uram, engem hívsz? Biztos vagy ebben?” Ez nem kishitűség, hanem valós állapotunk felismerése. Egy olyan valaki hív meg bennünket, akinek hívását nehezen tudjuk értelmezni, mert ez a valaki messze-messze fölöttünk áll. Másrészt az is tény, hogy nem is a magunk érdeméből kapjuk a hívást, hanem Isten tesz bennünket alkalmassá arra, hogy amire meghívott, annak megfelelhessünk.

Hallottuk: „Azáltal, hogy ez megérintette ajkadat, eltűnt gonoszságod, és bocsánatot nyert a bűnöd.” A méltatlanság érzése nem csak az egyházi hivatás elindulásakor támad az em-

berben, hiszen minél mélyebbre jutunk az istenkapcsolatunkban, a lelki életünkben, imádságainkban, ez az érzés annál inkább erősödik. A felismert szeretet, irgalom, jóság letörli az ember gőgjét, büszkeségét, és alázatossá teszi.

Amikor a próféta meghallotta a hívást, vagyis megismerte az Úr szeretetét, egy kéréssel szembesült: „Kit küldjek el, ki megy el nekünk?” Erre a próféta lelkesen felelt: „Itt vagyok, engem küldj el.” A méltatlanság érzése ellenére az emberben ott van egy óriási vágy, hogy szeretné meghálálni ezt a szeretetet, szeretne együttműködni ezzel a szeretettel mások javára.

Azért is írja Szent Pál a felolvasott szentleckében (1Kor 5,14–20): „Krisztus szeretete ösztönöz bennünket”, vagy más fordítás szerint „Krisztus szeretete sürget bennünket”. Hogy többé már ne önmagunknak éljünk, hanem annak, aki minket meghívott – mondta szentbeszédében Veres András.

A fogadalomtétel szertartásában a jelölt fokozottabban elköteleződött az Isten keresésére és a felebaráti szeretetre. Vállalta, hogy kitarthatóan követni akarja Krisztust, tanúságot tesz az evangéliumról, és megtartja a szervita család rendszabályait, szüntelenül ihletődve Máriától, Miasszonyunktól.

Ezt követően a jelölt a földre borult, mialatt a hívek a szentek közbenjárását kérték a Mindenszentek litániájának eléneklésével, hogy az Istennek kimondott igent meg is tudja valósítani élete folyamán.

Labundy Mária Ágnes az örökfogadalmat a generális anya kezébe tette le, vállalva, hogy követi Krisztust, és egész életre szóló tisztasági, szegénységi és engedelmisségi fogadalmat tett.

A főpásztor áldó imádsága után az általános előjáró nővértársaival együtt befogadta az újonnan örökfogadalmat tévőt a Szervita Nővérek, a Fájdalmas Anya Szolgálói családjába.

A szentmise záróáldása után az új örökfogadalmat a székesegyház Fájdalmas Anya-oltárához ment, ahol egy mécseszt ajánlott fel a Szűzanya tiszteletére.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Ábrahám Kitti

„Maradj velünk, Jézusunk!”

Katona István püspököt hetven éve szentelték pappá

(Folytatás az 1. oldalról)

Katona István rubinmisés püspök köszöntötte a jelenlévőket: a metropólia érsekét, Ternyák Csabát, Bosák Nándor nyugalmazott debreceni-nyíregyházi püspököt, Marton Zsolt váci megyéspüspököt, Varga Lajos váci segédpüspököt, Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspököt, Orosz Atanáz miskolci megyéspüspököt, a paptestvéreket, az ünneplő rokonságot és a hívek közösségét. Katona István úgy fogalmazott: hálát kell adni Jézus Krisztusnak, az Örök Főpapnak az Atyával és a Szentlélekkel együtt.

Szentbeszédében Ternyák Csaba érsek különleges kegyelemnek nevezte, hogy Katona István püspök ilyen szép életkort és hosszú papi szolgálatot kapott Istentől.

A főpásztor bemutatatta az ünneplé életútját, hivatásának állomásait. Kiemelte: a lelkipásztori szolgálat volt számára mindig a legfontosabb; ezt a hívek között, vagy éppen a Szent István Rádió és a Magyar Katolikus Rádió

feladatának. Egri éve alatt rendszeresen misézett és gyóntatott a bazilikában és a hívek keresett lelkiatyja volt. Mindig szívesen vállalta a beteg paptestvérek kíségetését, nagy ünnepeken szívesen szolgált különféle kárpátaljai plébániákon.

A Szent István Rádió és a Katolikus Rádió révén kedves hangját az egész ország ismeri. Különösen is szívesen hallgatják napról napra a szentek életéről szóló ismertetését. Küldetésének tekinti, hogy Szent Fausztina és Szent II. János Pál pápa nyomán az Isteni Irgalmasság ügyét ébren tartsa a magyar Egyházban. Gondozta Szent Fausztina nővér naplójának magyar kiadását és az irgalmasság imafüzeteinek megjelentetését. Főpásztor megbízásából megszervezte a krakkói Isteni Irgalmasság-bazilikában a magyar kápolna kialakítását és méltó berendezését.

Szenvedélyes lelkesedéssel vállalta fel, hogy az Isteni Irgalmasság magyarországi apostola legyen. Nagyrészt neki köszönhető, hogy ez a mű elterjedt Magyarországon.

adásán keresztül is végezte, s küldetésének tekinti, hogy Szent Fausztina és Szent II. János Pál pápa nyomán az Isteni Irgalmasság ügyét ébren tartsa a magyar egyházban.

Ternyák Csaba egri érsek homíliájában elmondta, „Katona István püspök atya pontosan a mai napon érkezett el pappá szentelésének 70. évfordulójához, és néhány hónap múlva, Isten kegyelméből, betölti 95. életévét.” A hetvenéves jubileumról megemlékezett Ferenc pápa is, aki különleges áldását küldte erre az alkalomra – folytatta az érsek.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai közül többen velünk együtt ünnepelnek, a többiek pedig imádságukról biztosították püspök atyát, és rajtam keresztül küldik jókívánásaikat – mondta.

Püspök atya arra kért, hogy ebben a homíliában tanítsam a résztvevőket. Amikor most felidézem életének legfontosabb eseményeit, akkor látni fogjuk, hogy valójában ő az, aki életpéldájával tanít mindnyájunkat.

Katona István püspök atya buzgón vallásos, tíz utódot vállaló szülők ötödik gyermekeként született 1928. október 3-án, Lisieux-i Kis Szent Teréz ünnepén Nagykátán. Szent Teréz azóta is állandó védőszentjének, élete egyik vezérszavának tartja. Gyermekkorától kezdve körülvette az imádságos lelkület, így a gondviselő Isten szeretetének tudatában nevelkedett. Hálás szívvel mondott igent a papi hivatásra, és szemináriumi tanulmányai után Szegeден szentelték pappá 1953. június 7-én. Káplánként szolgált Újszegeden és Kiszomboron 1958-ig, majd lelkész volt Klárafalván. Ezután 17 éven keresztül apátfalvi plébánosként szolgált. Végül szeged-rókusi plébános lett. Itt kapta II. János Pál pápától 1989. november 3-án váci segédpüspöki kinevezését. A Váci Egyházmegyében általános helynyökként és a székesegyház plébánosaként is tevékenykedett egészen 1997-ig, amikor a Szentatya áthelyezte az Egri Főegyházmegyébe, ahol általános helynök is volt.

Bármilyen beosztást is kapott, mindig a lelkipásztori szolgálatot tartotta a legfontosabb

feladatának. Egri éve alatt rendszeresen misézett és gyóntatott a bazilikában és a hívek keresett lelkiatyja volt. Mindig szívesen vállalta a beteg paptestvérek kíségetését, nagy ünnepeken szívesen szolgált különféle kárpátaljai plébániákon.

Püspök atya igazi Jézus Szíve szerinti lelkipásztor. Amikor az Egyházi Törvénykönyv előírása szerint 2003-ban, 75 éves korában benyújtotta lemondását, a pápa arra kérte, hogy továbbra is lássa el hivatalát. Végül még tíz évén át szolgált az Egri Főegyházmegyét, és mielőtt 85 éves korában nyugállományba vonult, ő volt Európa legidősebb aktív püspöke.

Amióta egészségi állapota korlátozza, azóta főként a telefonos lelkipásztorokodás területén

fejti ki aktivitását, és bátorítja, lelkesíti azokat, akik hozzá fordulnak.

Püspöki jelmondatául annak idején az emmauzsi tanítványok kérését választotta. „Maradj velünk, Jézusunk!” Gyakran idézi Szent Pio atya imádságát: „Istenem! Múltamat irgalmadba, jelenemet szeretetedbe, jövőmet gondviselésedbe ajánlom.”

Ma, amikor mellette vagyunk a hálaadásban, szeretettel kívánunk neki további töretlen erőt, fogyhatatlan derűt, sok kegyelmet és azt, hogy a Mester maradjon vele mindvégig, ő pedig hűségesen követhesse az Üdvözítőt élete minden napján – zárta beszédét Ternyák Csaba érsek.

A szentmise végén Kakuk Ferenc érseki irodaigazgató tolmácsolta Ferenc pápa üdvözlő szavait, majd felolvasta Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke levelét, melyben jókívánásait fejezte ki.

A szertartást követően Katona István püspök megáldotta a rubinmisére készült szentképeket.

Egri Főegyházmegye / Bércessy András
Fotó: Szent István Televízió

Mit üzen Isten, és mi az én dolgom?

Rubinmisését ünnepelte Gyulay Endre püspök

(Folytatás az 1. oldalról)

Eljött hálát adni a társszentelt püspök, Martin Roos Temesvárról, a szomszéd egyházmegyét kormányzó Bábel Balázs érsek, a Váci Egyházmegyéből Varga Lajos segédpüspök, paptestvérek az ország különböző részeiből és a Szent Gellért Szeminárium növendékei.

Kiss-Rigó László megyéspüspök köszöntötte jubiláló elődjét és tolmácsolta Ferenc pápa áldását: „Veled együtt és érted adunk most hálát. Azért a szolgálatért, amit az egyházmegye javáért és Isten dicsőségére végeztél.”

Az egyházmegye híveinek nevében Domaszék polgármestere, Sziráki Krisztián és Máramarosi Mária, a Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálatkoordinátora köszöntötték nyugalmazott pásztorukat.

Gyulay Endre 93 életév és 70 év papi szolgálat gazdag tapasztalatából merített szentbeszédében. Egy-egy életsemmé jellemzte a kort, az adott időszak tipikus jelenségét kiemelve mutatta be, hogyan keresett és talált utat abban a küldetésben, amit szentelésekor vállalt. Minden mögött ott van Isten kegyelme. Csodálatos rátekinteni, hogyan készítette és vezette az életemet – fogalmaz. „Akit hívnak, annak menni kell.”

megkerülve azt, megtenni, amit abban az időben és azokban a körülményekben lehet” – írta le azt a módot, ahogy kereste és meg is találta a pasztoráció útját. – „Észre kellett venni minden kis pontot, ahol kapcsolatba lehetett kerülni a hívekkel. Lassú építkezéssel értük el, míg a keményfejű magyaroknak eszébe jutott, hogy van Isten és hogyan kell élni.”

Felelevenítette püspökké történő kinevezésének körülményeit. 1987-et írunk, ez a fiataloknak történelem; most egy élő tanútól hallhatták, mit jelentett a pártállam idején szolgálni. Így indult az újabb feladat. Kinevezését követően az vezette, hogy gyakorlattá tegye a zsinat szellemiségét. Két év munkájából az or-

– Gyulay Endre már kisiskolásként meghallotta Isten hívását. Családi körülményei, édesanyja korai halála, édesapja betegsége, a család anyagi helyzete nem biztosított számára egyenes utat a tanulásban. Kanyarokra kényszerült, megélt nehézségeket, mégis bejutott a szemináriumba.

„Isten előrelátása nyilvánult meg mindabban, ahogy engem vezetett, s végül eljutottam oda, hogy ahova hívást kaptam, azt beteljesítem.”

A szemináriumi életet két szóval jellemzi: fegyelem és lelkeség. Kiemelte a kispapok nevelésében meghatározó személyt, Pater Hunyát, a jezsuita spirituálist. „Megéltük, hogy ‘köptek’ ránk, naponta éreztük a hit ellen irányuló pusztítást, de szentelésünkön az egyházmegye védőszentje előtt fogadalmat tettünk, hogy összetartunk.”

A papi szolgálat első éveinek állomásai Rösztke, Ásotthalom, Gyula, Domaszék, majd Mezőhegyes voltak. Innen került spirituálisnak a szemináriumba, és tudta beépíteni a papnevelésbe azt a lelkeséget, amit egykor jezsuita előjárójától tanult. Beszélt arról, hogyan látogatta a családokat, gyűjtötte össze a hittanósokat, terjesztette a II. Vatikáni Zsinat tanítását, szervezett rendszeresen lelkigyakorlatokat a Balatonnál, nyújtott szövegmagyarázat címen hittani ismereteket egy egyetemista körusnak.

„Éltek a hit morzsái, de az emberek a hitvallásra még nem voltak készen. Folyamatos volt az ellenőrzés, az ember nem tudta, mikor viszik be. Ez volt a léghő, ebben kellett dolgozni. Mi kellett hozzá? Egyszerűen csinálni kellett.

Ha hivatást kap az ember, akármerről fúj a szél, nem a szél irányába kell menni, hanem

szág állapotát bemutató körlevél született, hogy megmutassa, merre tovább, mi az irány. Fontos lépés volt az egyházmegyei határok változtatásával születő új egyházmegye lehetőségeinek feltárása. Fő hangsúlyok voltak a személyes kapcsolatok építése, a lelkipásztorok segítése, biztatása, hogy az egyházmegye újra elkezdjen élni. Majd jött az egyházmegyei zsinat, a katolikus iskolák alapításai – sorol néhány fontos állomást.

A hetven évet összegezve így fogalmaz: Két dolog mindig megvolt: mit üzen az Isten, és mi az én dolgom. Gyulay Endre hálaimával zárta szentbeszédét: örömeért, veszteségért, jóért, rosszért egyaránt. A hívek tapssal fejezték ki köszönetüket. A szentmise végén a jubileumot ünneplő püspök ünnepélyes áldást adott az egész közösségnek.

Zenei szolgálatot Gyulay Endre kérésére a dóm énekkara adta. Az áldozás alatt a rókusi plébános egykori hittanosa – a mai 50-60 évesek – énekelték el papjuk kedves dalát, és a szentmise végén is énekkel köszöntötték őt, aki a Kalazanci Szent József oltáránál fogadta a köszöntők hosszú sorát.

Gyulay Endre 93 évesen is szolgál. A szószék és a gyóntatószék a fő eszköze ebben. Serfőző Levente elmondta, Gyulay Endre ma is szívén viseli az egyházmegye sorsát. „Sokat jelent, hogy a hétköznapokban papként velünk van. Olyan lelkipásztor, aki halad a korrallal, aki vallja, szükség van az Egyházban a világiak szolgálatára, a férfiak és nők karizmájára. 93 éve ellenére mindenhova elmegy, ahova hívják, mindent vállal, amire kéri. Ma is lelkipásztor” – mondta a püspöki helynök.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Osztatlan szívvel az Istené

Erdő Péter bíboros, prímás, az esztergom-budapesti főegyházmegeje érseke június 17-én szenteli pappá Faragó András a Szent István-bazilikában.

Kilépett a bárkából, és elindult Jézus felé – Faragó András papi jelmondata gazdag jelentéstartalmú képet hordoz. Az egész élet, s különösen a papé, vízen járás. A papság intézménye nagy kérdőjel a világ számára, sokaknak még az Egyházon belül is. Addig működik, míg az ember Krisztusra tekint, aki nemcsak cél, hanem út is egyben. Közben felé haladunk, ő kísér minket. Ha a pap leveszi a szemét Jézusról, ha tekintetét elvonja a körülmények, akkor elbizonytalanodik és süllyedni kezd – magyarázza Faragó András, aki a Jézusra tekintés vágyával indul neki az útnak.

András templomba járó családban nőtt fel. Dédapja jelen volt a templom alapkövetélnél, nagyszülei és szülei pedig aktív részesei voltak a kertvárosi plébánia életének. Odahaza két testvérrel együtt imádkoztak vagy mentek együtt a vasárnapi misékre. Testvérei már családosok, mindketten a harmadik gyereküket várják. András a kerületben járt általános iskolába, majd a váci piaristáknál érettségizett.

„Huszonkét éve állok az oltár előtt: nagyon fontos volt az életem-

ben, hogy ott lehessen a templomban” – meséli András, aki már nyolc-évesen ministrált az újpest-kertvárosi Szent István-templomban. Szoros a kötődése a templomhoz, az itt szolgált és az innen indult papokhoz. Újmiséje az egész közösség ünnepe lesz. András gyerekként érezte a hívást, a vágyat, hogy teljes szívvel az Istenre hagyatkozzon, átadja magát neki, noha ezt akkor még nem tudta így megfogalmazni. A gimnáziumot követően úgy gondolta, a tanári pálya és a családalapítás lesz az ő útja. Ének-zene szakra járt, volt barátnője, vágyott a családra. A papság gondolata azonban befészkelte magát a lelkébe, folyamatosan tapasztalta azokat a jeleket, melyek megerősítették, hogy Isten papnak hívta el őt. Hivatásában fontos szerepet játszott Marcisz Ferenc atya, aki haláláig megmaradt András lelkiatyjának. „Nem volt egyik irányba sem, mindig arról beszélgettünk, amit éppen frissen megéltem. Azt mondta egyszer, a döntés olyan, mint bekötött szemmel ugrani. Akkor nem, csak később értettem meg, hogy nem a semmibe hullok, mert Isten tenyere felfog, megtart, s áldás lesz rajta, bárhog is döntsek. Felszabadító érzés volt.”

Három év küzdelem a végső döntésig, ami alatt sok-sok apró igent mondott ki. Küzdelem volt, mert el kellett gyászolnia dédelgetett álmainak elengedését, hogy nem

lesz családja, felesége. Egy lelki gyakorlaton a kísérő atya tanácsára külföldre ment, hogy megtapasztalja, milyen az, amikor mindent maga mögött hagy. Négy, majd két hónapot töltött Angliában, a második időszakot már egy plébánián segédkezve. „Minden ajándékként ért, vezetett a Szentlélek.” Az ott megismert papi példa is tovább erősítette a vonzást. Itt mondta ki az igent Istennek. Szeretettel őrzi ezt a helyet a szívében, a Bristol-i öböl partján lévő sziklát. Nyaranta visszatér ide, most is készül rá: miután a plébánián bemutatja újmiséjét, felmege a sziklára hálát adni.

Az esztergomi szemináriumban indult a képzése. Bérmaapja, a plébániai közösségben elődje, Csépanyi Gábor lett a spirituális. András már jelentkezésekor határozottan tudta, ez lesz az ő útja. „Erőt adott, hogy a fontos kérdéseket le tudtam tisztázni magamban. Esztergomban olyan épület lett az otthonom, ahol egy fedél alatt lehettem az Úrral. Éjjel-nappal nyitva állt a kápolna, csak ránk várt. Együtt voltunk otthon Jézussal.” Andrásnak sokat jelentett az akkori közösség, ahol olyan barátokat szerzett, akikre azóta is számíthat.

Nagy lelkesedéssel várta a diakónusi évet. Pestlőrincbe került, egy plébániára, melyhez számos közösség és sok fiatal kötődik. Tavaly augusztus-

ban egy táborral indult szolgálata. „Nagyon vártam a szentelés után, hogy megjelenhessek a plébánián, berendezkedjek. Rendkívüli öröm volt, hogy nem kispapként, nem valaki barátjaként megyek táboroztatni, hanem mint lelkipásztor, akire rá vannak bízva a fiatalok. Ebből a megtapasztalásból a mai napig élek. Ők egy kicsit az enyéim is.”

András képzett zenész. Citerával kezdte, majd jött a hegedű, aztán a brácsa, az egyetemen pedig a zongora. Tizenöt évet játszott vonószekerekben. „Ma is része életemnek a zene. Dicsőítéseket szervezünk a plébánián, havonta találkozunk, összegyűjtjük a dél-pesti ifjúságot, például most, június 23-án a második Delfeszen, mellyel nem csak a dél-

pestieket célozzuk.” Az öt környező plébánia papjai között megvan az összetartozás érzése: minden szerdán együtt reggeliznek, imádkoznak, beszélgetnek. „Szeretem a plébániát. Hamar otthon éreztem magam, ismerős volt a kertvárosi légkör. Jó magokat vetettek el ott elődeim. A családcsoporthoz az élet tartópillérei. Meg tudtam tapasztalni, hogy a családot százszorosan kapjuk vissza. Sajátomnak érzem a közösséget, hozzájuk tartozom.”

Szentelési előajándékát, ahogy fogalmazott, már megkapta, ugyanis Ferenc pápa mellett állhatott az oltárnál. „Ebből merítetek mind a mai napig” – teszi hozzá.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Marton Zsolt váci püspök június 17-én szenteli pappá Szabó Gábort és Urbán Gábort Vácon, a Barátok templomában.

„Uram, te mindent tudsz...”

Papszentelést ünnepelnek Vácon

A ciszterci nővérek kismaros monostora területén fogadja a Kafarnaum Ház a Váci Egyházmegye papnövendékeit. Nem csak az előkészítő évben laknak itt a növendékek: egyfajta bázisként otthonul szolgál számukra végig a tanulmányaik alatt. „Jó, ha a ház nyitva áll, így rendszeresen be tud futni egy-egy vendég meg a kispapok is a vizsgaidőszakban, tanulni vagy épp pihenni. A pap számára, aki egyik helyről a másikra költözik, a ház az a biztos pont marad, ahonnan mindannyian nemcsak elindultunk, de ahova vissza is tudunk térni – mondja Urbán Gábor, aki diakónusként itt töltötte az évet Fejérdy Áron plébános mellett. Bennünket is ide invitálnak ismerkedő beszélgetésre a papszentelésre felkészítő lelki gyakorlatot követően. Jó a hangulat, közben megérkezik az egyik harmadéves növendék, akit a házigazda, Gábor azzal fogad, maradt még neki is a pesztós tésztából, amit hagyományosan ő szokott elkészíteni.

A környezetet mindketten dicsérik. „Áldás az imádságos háttér, a nyugalom. Ide hazajön az ember. A nővérek jelenléte még gazdagabbá teszi a közösséget” – mondja Urbán Gábor.

Szabó Gábor és Urbán Gábor diakónusok nem csak abban közösek, hogy megegyezik a keresztnevük. Mindketten tanári végzettségűek, és szolgálatlalt a hátuk mögött jelentkeztek a szemináriumba, sőt, mindketten már gyerekkoruktól kezdve aktívan részt vettek az Egyház életében, ahol megismerték a lelkipásztori élet valóságát, látták annak nehézségeit és szépségeit.

Életemmel köszönöm, hogy szeret – Szabó Gábor

Szabó Gábor dunakeszi születésű, két testvére van. A hivatásválasztását többek között a helyi egyházhoz, a plébániához kötődő aktivitásból eredezteti. A helyi Szent Mihály Plébánián más sokgyerekes családhoz hasonlóan szülei is részt vállaltak az egyház-közösség életéből, ahogy később az együtt felcserpedő gyermekeik szintén létrehozták a maguk közösségét. Nemcsak a közösségi egyház képe, hanem a Dunakeszin és a nagyszüleinél, a Gerecse lábánál fekvő Bajnán látott papi példák is vonzóvá tették számára a hivatást. Ministrált, kántorilzált, a közösség papjaival baráti kapcsolatot alakított ki. „Ne gondolja senki, hogy rábeszéltek volna a papságra! Isten rajtuk keresztül szólított meg. Jó volt velük együtt imádkozni vagy bármikor bekopogtatni hozzájuk kérdéseimmel.” A 2006-ban elhunyt Kurdics József atya személyében Dunakeszin egy hagyományos módon lelkipásztorló plébánost ismert meg, aki kiszámíthatóan és biztosan állt nyája mellett, utóda pedig, Kozsuch Zsolt atya fiatalos lendületével inspirálta őt. A bajnai Nyíri Róbert atya szintén sok hasznos tapasztalattal és atyai tanáccsal látja el mind a mai napig. Most, a papság kapujában álló Gábor nagyon hálás mindezekért, aki földrajz-ének szakos tanárként őt évet tanított. Két év küzdelembe került, amíg el tudta fogadni: „hívtál és menni akarok.”

A Központi Szemináriumban végezte tanulmányait.

Szabó Gábor és Urbán Gábor diakónusok a kismaros ciszterci nővérek monostorának kertjében

„Nekem a szeminárium a személyes istenkapcsolatom elmélyülését jelentette, mely valódi horgony az életemben.” A szemináriumi életből ma két dolog hiányzik neki: egyrészt a baráti, testvéri közösség, másrészt az, hogy akár éjjel kettőkor, papusban mebhessen le a kápolnába Jézus elé, ami nemegyszer megessett vele.

Lelkesedéssel a hangjában beszél diakónusi gyakorlatáról a veresegyházi Rolik Róbert atya mellett. Megismert egy dinamikus fejlődő agglomerációs várost, ahol a hitüket talán tudatosabban megélő és a kor kihívásaira is választ kereső emberekkel találkozott. Aktív részese lehetett a közösség életének: hitoktatott, liturgikus szertartásokat vezetett, ismerkedett a plébániai feladatokkal. „A plébánossal együtt élünk meg a lelkipásztori hétköznapokat. A napot együtt

kezdjük a zsolozsmával, és együtt zártuk a munkavacsorával. Közösséget alkottunk. Közösen kerestük meg a módját, hogy mindenhova jusson elég figyelem, de amit lehet, azt az észszerűség jegyében vonjuk össze.” A plébániához tartozó filiák – Erdőkertes, Őrszentmiklós és Vácbottyán – lehetővé tették a számára, hogy a hagyományosabb, a népi vallásosság elemeit őrző egyházközségekkel is megismerkedjen. „Ez segített felkészülni arra, hogy a Váci Egyházmegye sokszínű terepén lelkipásztorokdjunk majd.”

Gábor számára jó gyakorlat volt a diakonátus, amit a jegyességhez hasonlított. „Rá tudtam látni gyenge pontjaimra, és kértem Istent, hogy segítsen a fejlődésben.” Papi jelmondata Péter harmadik válasza a Galileai-tenger partján: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.” Gá-

bor ezt úgy fordítja le a maga számára, hogy „bárhol tartunk, bárhon vagyunk, Isten akkor is hív és szeret minket. Jézus reggelivel várja az apostolokat, ahelyett hogy szeméretné Péternek, hogy elárulta őt. A meghívást érző fiatal csak ezt megértve tudja ki mondani, miért követi Jézust, miért fogadja el ezt a hivatást. Megköszönöm, hogy szeret, és a saját életemen keresztül próbálom visszaadni ezt a szeretetet.”

Ezt a többet kerestem – Urbán Gábor

Urbán Gábor életútja is a plébániai szolgálatból vezetett a szemináriumba. Dolgozott hitoktatóként, ifjúsági és lelkipásztori munkatársként, főként Örkényen és Inárcson. Már középiskolásként megfogalmazódott benne, hogy a „papság nem életidegen dolog”. Meghívását egy hegyi élményből eredezteti. „Egy ifi táborban történt meg a találkozásom az Atyával. Ültem a hegyen, néztem a Dunát, és azt éreztem, sokkal több van annál, mint amit el tudok képzelni. Ezt kezdtem keresni. 14 éves voltam akkor. Egyre többet hagytam, hogy Isten beszéljen hozzám, miközben engedte, hogy szabadon éljem az életem. Türelmesen várt.”

Meséli, a szolgálatot nagyon szerette, párja is volt, de mégsem volt teljes az élete. „Éreztem, valami hiányzik.” A meghívottság akkor vált egyértelművé benne, amikor lektorát avatása előtti lelki gyakorlatán megígérte Istennek, nem távozik anélkül, hogy kimondaná az igent. „A kimondással teljessé vált min-

den. Nem a mindennapos problémák szűntek meg, hanem a lelkületem változott meg, ami a környezetemben élőknek is feltűnt.”

Az Egyházhöz való viszonyulását illetően igen sokat köszönhet a Monoron megtapasztalt katolikus közösségi életnek. „Példamutatónak érzem Frajna Andrást, Csáki Tibor és Paszternák Tamás munkáját. Rajtuk keresztül ismertem meg, milyen a törődő, megszólítható, velünk élő pap, akihez délutánonként be lehet kopogtatni a plébániára. Be is jártunk sokan hozzájuk az akkori fiatalok közül. Jó volt ott lennünk. Innen indult az utam.”

Urbán Gábor abban a szerencsés helyzetbe volt, hogy diakónusi gyakorlatát Kismaroson végezhetette. Kóspallag, Szokolya, Verőce tartozott hozzájuk, és a plébános révén bevonódott a hivatásgondozásba is. Nyáron, a kispapok részvétele mellett a Váci Egyházmegye hivatásgondozás-felelőseivel szervezik meg az Embert a fedélzetre című táborukat. De jelentős mértékű az ifjúsággal való foglalkozás is: az elsőáldozóktól kezdve a „makro” ifi számos csoport tölti meg a verőcei közösségi házat, hasonlóan a katekumen- és házascsoportokhoz. „Úgy érzem, ebben a szolgálatban ki tudok teljesedni.”

A két Gábor személyében az ifjúságpasztorációban jártas papokkal bővül a Váci Egyházmegye. Mindketten egyetértenek abban, hogy az érinti meg leginkább a fiatalokat, ha a pap köztük él, ha megmutatja, hogy ő is egy ember, mégha valami köti is őt odafentre. „Ez megszólító erejű tud lenni. Azt kell megmutatnunk, hogyan szólított meg minket Isten, és át kell adnunk azt a szeretetet, amelyből mi is részesültünk.”

T. É.
Fotó: Lambert Attila

Isten szeretetéről akarjatok tanúságot tenni!

Harmincéves a szanyi Szent Anna-iskola

A szanyi Szent Anna Katolikus Általános Iskola és Óvoda iskolája május 25-én ünnepelte újraindításának harmincadik évfordulóját. A jubileumot Boldog Apor Vilmos vértanú püspök emléknapijának hagyományos ünneplésével kötötték egybe. Az ünnep szentmisével kezdődött, amelyet Veres András győri megyéspüspök mutatott be a helyi templomban.

A főpásztort Henczel Szabolcs szanyi plébános, püspöki biztos és Tóthné Molnár Bernadett igazgató köszöntötte.

A püspök homíliájában Pál apostol rómaiakhoz írt levelének a szentleckében hallott részéből emelt ki két gondolatot. „Isten áldozatul küldte Fiát értünk” – Szent Pál tudatosítani akarja, hogy mindnyájunkra küldte Isten a Fiát erre a világra.

S a másik fontos mondat a felolvasott szentleckéből: „Jézussal együtt mindent nekünk ajándékozott.” Elképzelni sem tudjuk, mekkora ajándék az, hogy Isten Fia emberré lett. Ezzel még többet is tett, mert rajta, benne mindent nekünk ajándékozott. Ez a minden a megváltás, az istengyermek-ségünk, és ezen a földön a boldogság megvalósulása, ha elfogadjuk Isten szeretetét.

pök a környezetét is arra bátorította, amikor ellenséges katonák érkeztek, hogy ha kell, legyenek készek akár az életüket is feláldozni a menekültekért. Ő ezt tette.

Mi mennyi áldozatot hozunk a hitünkért? – tette fel a kérdést a püspök. „Ebben a szentmisében azért imádkozom, hogy ti, akik ebbe az egyházi iskolába jártok, akik megismerhetitek Isten gondviselő atyai szeretetét, megerősödjétek abban, hogy ehhez kellő hitek legyen és erős elhatározások, hogy minden körülmények között Isten szeretetéről tudjatok és akarjatok tanúságot tenni. Isten ügyét, az Egyházat akarjátok építeni.”

A szentmisén az iskola énekkarai teljesítették zenei szolgálatot Gödri Dániel vezetésével, aki gitáron, Takács Annamária pedig csellón kí-

Molnár Bernadett igazgató köszöntőjében az alapító pedagógusok mellett megemlégette Kapui Jenő egykori szanyi plébánost, aki az újraindítás évében volt püspöki biztos, és a szanyi katolikus iskola alapítója Pápai Lajos emeritus megyéspüspökkel együtt.

Az ünnepségen az iskola színjátszó szakkörösei és énekkarosai adtak műsort Hári-Pető Adrienn, valamint Gödri Dániel vezetésével. Az Allegro művészeti iskola néptáncos növendékei vidám szanyi tánccal örvendeztették meg a vendégeket Bakonyi Zsuzsa irányításával.

Az ünnepség zárásaként Veres András megyéspüspök, Tóthné Molnár Bernadett igazgató és az iskola diákjai közösen elültettek egy emlékfát, kifejezve, hogy a Győri Egyházmegye püspöke, az iskola vezetője, pedagógusai, illetve diákjai remélik, Krisztusba vett hitük, reményük ugyanúgy növekszik és erősödik a jövő nemzedékekben, mint az a kis tölgyfa, amelynek árnyékában megpihenhetnek majd a gyerekek.

A nap zárásaként az egykori püspöki kastély falán lévő emléktáblánál elhelyezték megemlékező koszorúikat a Győri Egyházmegye képviselőiben Veres András püspök, Ruppertné Hutás Kinga, az intézményfenntartó iroda igazgatója és Kausits Györgyné gazdasági vezető; a szanyi egyházközség képviselőiben Henczel Szabolcs plébános és Vincze Zoltán, az egyházközségi képviselő-testület világi elnöke; Szany nagyközség képviselőiben Németh Gergely polgármester, Funtek János jegyző és Kapui Jenő plébános; az iskola képviselőiben Tóthné Molnár Bernadett iskolaigazgató, Tóth Tibor és Varga Viktória igazgatóhelyettesek.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Tóth Imre

Egymást tesszük valakivé

Megtartották a Pannonhalmi Főapátság családnapiját

Megerősítő, gazdagító, reménykeltő és megmosolyogtató előadások a felnőtteknek; élményekkel teli foglalkozások a gyerekeknek – röviden így lehetne összefoglalni a Pannonhalmi Bencés Főapátság családnapiját, amelyet május 27-én rendeztek meg Győrszentivánon. Hortobágyi Cirill főapát hangsúlyozta: „Egymást tesszük valakivé egy kapcsolatban.” Erre világítottak rá az előadók is tanúságtételeikkel.

Egy mindenkit megnevetető Churchill-anekdótával kezdte köszöntőjét a pannonhalmi főapát. A történet szerint Anglia egykori miniszterelnöke a feleségével sétálgatott egy londoni parkban, amikor egy utcaseprő odalépve hozzájuk kedélyesen elbeszélgett az asszonnyal. Amikor végül továbbmentek, Churchill kérdésére, hogy honnan ismeri az utcaseprőt, felesége elmondta, hogy kamaszként szerelmes volt belé a férfi. Erre férje megjegyezte, hogy ha hozzáment volna, akkor most

utcaseprő-feleség lenne. Mire az asszony azonnal rávágta: „Tévedsz, drágám, ha én akkor hozzámegegyek, most ő lenne a miniszterelnök.”

„Annyi minden benne van ebben a történetben a családkról – mondta Hortobágyi Cirill. – Egy kapcsolat nem arra való, hogy én valamit elvegyek a másiktól a magam számára, hogy én gazdagodjak. Csak úgy fog működni, ha annak szenteljük az életünket, hogy egymást tesszük valakivé; és miközben én arra töreksem, hogy a másikat valakivé tegyem, magam is gazdagodok.”

Erről a gazdagodásról beszélt Pongráczné Erős Anna-

mária és férje, Pongrácz Attila is, hogy miként tudnak családjukkal a mai korban is az evangélium szerint élni. Annamari főállású anyaként gondoskodik hat gyermekükről, ezért jelenleg nem gyakorolja hittanári hivatását. Férje a Széchenyi István Egyetem Tanárképző Karának dékánja, bencés alumni. Mint mondta, életükben nagy szerepet játszanak a szentek és példamutatásuk, amit igyekeznek a mindennapjaikban is követni. A Győri Egyházmegye családbizottságának aktív tagjai. Nagyon fontos számukra a közösség, többféle imacsoportba is járnak, és felfedezték, hogy közös karizmájuk a jegyesok-

tatás. Több településen is tartanak képzéseket a házasanak.

„Ne féljétek!”, ez a Szentiváronban egyik leggyakrabban előforduló szókapcsolat volt a címe Soós Dezső Zsuzsanna-

és Soós Viktor Attila előadásának. Az elmúlt pár évben mintha állandó riadókétségben élnénk, és folyamatosan vijjognának a külső és belső sziréniánk – mondták. – A bátor ember élete nem félelmentes. Nem férfiatlan, hanem emberi, ha félünk. Jézus is félt, vért izzadt.

Viktor és Zsuzsa a Schönstatt mozgalom elkötelezett tagjai 2009 óta. A férj történész, felesége meteorológus, az ELTE adjunktusa. Hat gyermekük született, egyikük halmozottan sérültként, és – ahogy fogalmaztak – már célba ért, a Jóistennel van, de rendkívül hálásak, hogy rájuk bízta őt a Teremtő.

A merész ember mindenben meglátja Isten tervét, és be is kapcsolódik abba – vallják. – Személyesen is fontosak vagyunk Istennek, és hittel bízhatunk Igejében: „Ne féljétek, veletek vagyok!”

Az előadók sorát Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató zárta; az érzelmi intelligenciáról és annak fejlesztéséről beszélt, humorral fűszerezve.

Forrás: Pannonhalmi Főapátság
Fotó: Varga Szabolcs

Pál apostol megkérdezi: Ki szakíthat el bennünket Isten szeretetétől? Veres András rámutatott: ma olyan valakire emlékezünk, akit valóban senki és semmi nem tudott elszakítani Isten szeretetétől. Boldog Apor Vilmos vértanú püs-

serkte a gyerekeket. A záróáldás után a nyolcadikos diákok rövid műsorukban felolvasták a helyiek visszaemlékezéseit Boldog Apor Vilmos püspökről.

Az ünnepség az iskola udvarán folytatódott. Tóthné

Megalapításának 35. évfordulóját ünnepelte június 4-én a Házasság Hétfője Pécsi Régiója a helyi székesegyházban és a Magtár Látogatóközpontban. Az ünnepségen, ahol a jubiláló házaspárokat is köszöntötték, beszédet mondott Felföldi László pécsi megyéspüspök. Az ünnepi szentmisét Mayer Mihály nyugalmazott püspök mutatta be, a szónok Bíró László nyugalmazott táborigazgató volt.

A Házasság Hétfője lelkeségi mozgalom több mint nyolcvan országban van jelen, Magyarországra 1983-ban érkezett. Munkájába Pécsen 1987-ben kapcsolódtak be házaspárok és papok.

A pécsi régió létrejöttének 35. évfordulója alkalmából tartott ünnepet Felföldi László pécsi megyéspüspök nyitotta meg. A főpásztor köszönetét fejezte ki a Házasság Hétfője közösség tagjainak önkéntes szolgálatukért. Ferenc pápát idézve arra buzdította a házaspárokat, hogy álljanak meg, hallják meg Isten szavát, és engedjék, hogy az Úr megváltoztassa őket. Így majd megváltoztathatják a világot, és otthonná tehetik mindazok számára,

akiknek szükségük van arra, hogy befogadásra és elfogadásra találjanak, akiknek szükségük van a Krisztussal való találkozásra, mert tudniuk kell, hogy szeretik őket.

Látjuk magunk előtt az egyházközségek és családok nehézségeit, gyengeségeit – fogalmazott Felföldi László. – Ugyanakkor minden egyházközségben szükség van legalább egy családra, amely felvállalja a közösség szolgálatát.

Onnan kell elindulni, ahol most vagyunk, akik most vagyunk, és azzal, amink van. A világ mérhetetlenül ki van éhezve a házasságnak, a családnak, a béke szigetének megtalálására. Ez a megújulás útja, melyben mindannyiunknak megvan a magunk küldetése – fordult a házaspárokhoz a pécsi megyéspüspök.

A jubileumi szentmise elején Bíró

A jövő közössége

Harmincöt éve alakult meg a Házasság Hétfője Pécsi Régiója

László nyugalmazott táborigazgató, aki 1994 és 2020 között vezette a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családügyi Bizottságát, megáldotta a Házasság Hétfője Pécsi Régiójának új zászlaját. Később szentbeszéd-

ben felelevenítette a harmincöt éves régió kezdetét, amelynek szereplői közül többen személyesen is jelen voltak az ünnepén.

A nyugalmazott püspök kijelentette, a házasság egyik feladata, hogy a Szentháromság titkának megjelenítője legyen. Ennek a titoknak kulcsa a szeretet. Ha megszűnne a szeretet a házastársak között, akkor megszűnne a Szentháromság ikonja lenni. Ehhez a Házasság Hétfője két munkót is ad a kezünkbe. Az egyik a dialógus, ami segít, hogy a két ember között ne szűnjön meg a szeretet. XVI. Benedek pápa úgy fogalmaz, minden egyes ember Isten logosza, igéje. A házasságban tehát két logosz van együtt, ezek együttműködése a dialógus, azaz a párbeszéd.

Ha a dialógus elakad, akkor a szeretet meghal a két em-

ber között. Az a szeretet, amit nem fejeznek ki, nincsen.

A másik munkó a közösség, ahogy a Szentiváronban is olvasható: „Minden, ami az Atyáé, az enyém is” (Jn 16,15), majd másutt „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10,30).

Ahogy a Szentháromságban nincs egyes szám első személy, ugyanúgy a házasságban sem lehet, csak többes szám első személy. Ez a Házasság Hétfője titka.

A házasságban Isten a szeretet által van jelen. A Házasság Hétfője a jövő közössége, amely a hiteles házaspárok életpéldáján és önkéntes munkáján alapul. A hiteles házasság párok a jövő meghatározó emberei – zárta beszédét Bíró László.

A szentmise követően a Magtár Látogatóközpontban folytatódott az ünnepség, ahol régi és új közösségi tagok, házaspárok, a Pécsi Egyházmegyéhez tartozó Mohács, Szekszárd, Dombóvár és Szigetvár régiójának vezetői és tagjai is köszöntötték az egybegyűlteket, köztük azokat, akik Pécsen elindították a Házasság Hétfője mozgalmat még 1987-ben.

Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Mánfai Szabolcs

Lángoló szívű papokra van szükség

Kemenes Gábor aranymisés

(Folytatás az 1. oldalról)

– **Úgy tudom, fiatalkorában egy kórusban énekelt Silye Jenővel.**

– Az újpest-kertvárosi templomban ministráltam, és mivel zenét tanultam, orgonáltam és kántorkodtam, annak a kórusnak a tagja lettem, amelyikben Silye Jenő is énekelt. Ez a kórus tulajdonképpen rejtett regnumi közösség volt. A kórusvezetőnk, egy egri egyházmegyes pap, Tóth József sokat tett azért, hogy lelkiileg is felnőjünk. Eltiltották őt a papi működéstől, mert nem tette le az állami esküt. Ezért kántorkodott. Jó barátjának tudta Bárdos Lajost és a börtönt is megjárt Werner Alajos atyát. Elményt jelentett a velük való találkozás. Bárdos tanár urat a *Missa tertia* misével és saját dalainkkal köszöntöttük a hetvenötödik születésnapján a Szent Család-templomban. Örültünk szívűből jövő szavainak, ugyanis azt mondta: ő nem tud a zenéinkhez hozzászólni, de látja, hogy szívűből csináljuk, dicsérjük velük továbbra is Istent. Megrendített Werner atya alázata is, aki – amikor Jenő meg akarta mutatni neki a gitáros énekeit – megjegyezte: „Dicsérd az Istent! Szükségük van a fiataloknak erre az új hangra.”

– **Hol kezdődött a papi szolgálata?**

– Az első kápláni helyem Varsány volt, filiája Nógrádsipek, igazi palóc falu. Azon a plébánián az volt a szokás, hogy a filiát a káplán látja el. Így hát huszonhárom évesen jóformán plébános lettem ott. Nem igazán értettem a palócok nyelvét, sem a gondolkodásukat, mégis izgalmas volt megtapasztalni a hagyományait.

Varsányból Szécsénybe helyeztek, ahol három évig szolgáltam káplánként Müller György atyával, később Sajgó Szabolcs atyával. Utánunk került oda Spányi Antal atya. A helyemre Varsányba került Beton atya (Balás Béla), akit az ifjúsági munkája miatt kiraktak Budapestre.

– **A Kismarosról induló ifjúsági találkozókön már a kezdetekkor jelen volt?**

– Silye Jenő felesége Gerber Julcsi. Az ő bölcsnyelvi nyaralójuk révén ismerkedtem meg a Lábatlanról Kismarosra áthelyezett Major Sanyi bácsival. Jenő minden öszszel bemutatta a szívűből született új dalait. Ezekből az alkalmakból nőtt ki az ifjúsági találkozó. A dalok szövegét tussal írtuk le ott celofánra, hogy vetíthetők legyenek, és közösen tudjuk énekelni. Kispapkoromban az esztergomi szemináriumból titokban mentem az első kismarosi találkozókra.

– **A Regnummal hogyan találkozott?**

– Nem tudtam, hogy a már említett ifjúsági kórus titkos a Regnumhoz tartozik. László Gábor atya kispapkoromban meghívott egy talál-

kozóra. Megmondta, hogy melyik hén melyik kocsjába szálljak, és onnan hova menjek. Kiderült, a megadott helyen regnumi kispapok gyűltek össze. Ez akkor egy titkos találkozó volt. Lassan tudatosan belétem ebbe a közösségbe.

– **A kommunizmus alatt akadtak nehézségei?**

– Előfordultak, igen. Egyszer autóval karamboloztam egy motorossal. Bírósi tárgyalás lett belőle, ahol felajánlották nekem, hogy mindent elsimítanak, ha rendszeresen jelenetek. Nemet mondtam. Másor négyen mentünk Trabanttal egy papi találkozóra, amikor élénk botorkált egy részeg. Nagyon lassan haladtunk, éppen csak meglöktük az élénk tántorgó embert, nem lett semmi baja. A rendőrököt a kihallgatáson nem az érdekelte, hogyan történt a baleset. Jött egy borkabátos nyomozó, aki arról faggatott minket, hogy hova megyünk és mit csinálunk.

Szécsényi káplánkodásom idején egy ismerős felajánlotta a borókáspusztai házat közösségi találkozó és lelkigyakorlatok céljára. A házhoz egy kút is tartozott. Nem használták, ezért ki kellett tisztítani. Kimertük az iszapot, aztán lementem a nem mély kútba, és csak szórtam bele a klórt. A keletkezett klórgáz miatt majdnem rajtavesztettem. Már egy éve Borókáspusztán tartottuk a lelkigyakorlatokat, amikor kiderült, hogy ismerik a házat, és lehallgatnak minket. Úgy döntöttünk, felhagyunk az ottani tevékenységünkkel. A berendezést átvittük Kisújbányára, a Mecsekbe, ahol Hetényi Varga Károly mutatott egy házat lelkigyakorlatok céljára. Annak a háznak én lettem a gondnoka. Az Úristen sok tanulólekkét adott.

– **Később Budapestre helyezték. Hogyan emlékszik vissza erre?**

– Szécsény után nyár közepén kerültem fel Pestre, a Belvárosi templomba. A hátamon hátizsákkal ért a diszpozíció. Éppen akkor indultam a gyerekekkel táborozni. Nem hagyhattam cserben a fiatalokat. Káplán-társammal kitaláltuk, hogy azt fogjuk mondani: már elmentem, amikor megjött a papír, és ő nem tudta utánam küldeni. Hazaérkezve azonnal jelentkeztem az új szolgálati helyemem, tábori ruhában. Amikor kiderült, hogy én vagyok az új káplán, a plébános felháborodott: Hogyan jövök én ide? Hol a reverendám? Hogy neveltek engem? Három évig szolgáltam aztán a Belvárosi templomban. Érdekes váltásként éltem meg, amikor Palócföldről felkerültem a főváros szívébe.

– **Hogyan ismerkedett meg a karizmatikus megújulással?**

– Többen kérdezték tőlem, hogy karizmatikus vagyok-e. Miért lennék az? – válaszoltam. Am Katona István atya és sokan mások elindítottak ezen az úton. Komolyan megismerkedtem a Szentlélekkel, s elkezd-

tem én is Szentlélek-szemináriumokat tartani. Nem szerettem ezt az elnevezést, hiszen akkor – a kommunizmus idején – még sok másféle szemináriumot tartottak. Inkább Szentlélek-lelkigyakorlatnak vagy pünkösdi lelkigyakorlatnak neveztem ezt. „Házaló” lelkigyakorlatokat tartottam, azaz sok közösséget, plébániát felkerestem, mert úgy gondoltam, hogy nem kivonni, hanem megújítani kell a tagokat abban a közösségben, amelyhez tartoznak. Hatalmas ajándék megtapasztalni, hogy a Lélek miként tud megszólítani, formálni. Kell, hogy akik az Egyházban élnek, Lélekkel teli emberek legyenek. Sokfelé hívtak aztán lelkigyakorlatot tartani: Szécsénybe, Balassagyarmatra, mindenfelé az országban. A legizgalmasabb alkalom az volt, amikor Michels Tóni atya meghívott Beregszászra. Közben kapcsolatba kerültem az Emmánuel közösséggel, Marik Jóskaékkal, s elkezdődtek a karizmatikus találkozók, bekapcsolódtam a szervezésbe.

– **Régóta visz zarándokokat Medugorjéba. Mi indította erre?**

– Hallottam Medugorjéről, de nem voltam igazán jóban Máriával. 1985-ben kíváncsiságból elindultunk négyen egy Trabanttal. Nomád körülményeket találtunk. Egy leégett iskola állt a templom mellett. Antonék lakókocsiban éltek ott, de már fogadták a zarándokokat. Nagyon megérintett az ottani lelkiség. Megszüle-

tett bennem a vágy, hogy elvigyek oda másokat is. A következő évben egy rozoga tészbusszal utaztunk, vittünk sátrat, hálósákokat, konzerveket. Kalandos volt az út, mindjárt az elején két defektet kaptunk. Medugorjéban viszont mindenért kárpótolta minket az ottani imádságos légkör, az, ahogyan az embereket megérintette Isten szeretete, a Szűzanya jelenléte. Ettől kezdve minden tavasszal és öszszel vittem oda zarándokokat. Előfordult, hogy tizennyolc busszal utaztunk. Az érlelődött meg bennem, hogy amíg legalább egyharmad arányban lesznek újak a zarándokok között, addig megyünk. A mostani tavasi zarándoklaton öt autóbusszal érkeztünk. A zarándokok egyharmada még nem járt Medugorjéban. Élő istenkapcsolatra jutnak itt az emberek. Sokaknak megváltozik az életük, másképp jönnek haza. Medugorje elsősorban nem a Szűzanyáról szól, hanem Jézusról: Mária a Fiához viszi a zarándokokat.

– **Hogyan lett börtönlelkész?**

– Atyai barátomat, Miksó Sándor kőbányai plébánost a rendszerváltás idején felkérték, hogy karácsonykor menjen be a börtönkórházba az ott fekvő betegekhez. Sándor atya később eljutott a kőbányai börtön többi egységébe is, és érezte, hogy ez a feladat meghaladja az erejét. Segítséget kért. Bevallom, először a kíváncsiság vitt a börtönbe, látni akartam, hol raboskodtak a hatvanas-hetvenes években a regnumi atyák. Naivitásomra vall, hogy nem gondoltam arra, az atyák politikai foglyok voltak, akikhez én mentem, azok pedig mind köztörvényesek, és egészen más világ. A szolgálat elején megilletődötten indultam a börtönbe misézni, elmondani az örömhírt. Megszerettem a bent lévő embereket, akik Istent keresték. A vezetőség is látta, hogy szükségük van irgalomra, szeretetre, megbocsátásra. Még a zárakba is bemehettünk a kilencvenes években.

Érdekes fordulatként éltem meg ebben a szolgálatban a következőt. Azt éreztem, szerencsés vagyok, hogy olyan családban nőttem föl, ahol emberi tartást kaptam, ami segített, hogy igaz emberré legyek, a hit útján járjak. Egyszer azt prédikáltam a börtönben, hogy én nagyobb bűnös vagyok, mint ők, mert én tudom, ki az Isten. Mélyen érintettek Kis Szent Teréz szavai, aki megérezte, hogy a kis bűneivel a végtelen Istent bántja meg. A börtönben kereszteltem, elszóaldozásokat tartottam, sőt az első

laktak itt, kétezer-kétszáz embert telepítettek ki. Orbán Gyuri bácsi huszonhat évet töltött itt plébánosként, sokat tett a faluért. Regnumi közösségek, családközösségek jöttek létre, de ma már jelen van itt az Emmanuel közösség és a cserkészlet is. Kicsi lett az 1746-ban négyszáz-ötszáz embernek épített templom, hiszen most tízezren élnek Nagykovácsiban. Jó tíz éve húsvétkor a családok kérték, hogy legyen olyan liturgia, amelyen részt tudnak venni a gyerekekkel. Ezt az alsó hittanteremben tartottuk. Később rendszeressé vált a vasárnapi gyermekmise. Kinőttük az alsó, majd a felső hittantermet is, most száz kisgyerek vesz részt óvodásmissén a padlástérben.

– **Meglátása szerint miben kellene változnunk, krisztusibbá válnunk?**

– Ami nagyon megérintett a Szentlélek-szemináriumon és a medugorjei zarándoklatokon keresztül, az a személyes elkötelezettség. Jó dolog a közösség, de ha nem párosul személyes Jézushoz tartozással, felszínes marad. Hatalmas ajándék nekem, hogy annak idején részt vehettem az első pápalátogatás megszervezésében, amelynek a jelmondata ez volt: „Életünk Krisztus.” Ezt megélve komolyan az életünk középpontjába kell állítanunk Krisztust. Az idők folyamán egyre inkább elmélyült a kapcsolat az Oltáriszentséggel. A szentségimádás, a Jézussal való személyes kapcsolat ve-

zetett a Szereteláng mozgalomhoz. Szüksége van a léleknek a nyitottságra. Kell hogy lángoljon a szívünk, ahogyan az emmauszi tanítványoknak, amikor találkozott Jézussal. Lángoló szívű papokra és közösségekre van szükség, akik, amelyek hitelesen megélik Jézus örömhírét. Az embereket rá kell vezetni, hogy nyissák meg a szívüket az evangélium örömeire. Ehhez megtérésre van szükség, a Jézussal való személyes találkozásra, a szentségek vételére és a Szentlélek indításaira való nyitottságra.

– **Huszonöt éve szolgál plébánosként Nagykovácsban. Milyen élmények kötik ide?**

– Terézvárosból Széphalomra kerültem. Jól ismertem a környéket, mivel a remetei Regnum Marianum közösségnek kezdetektől a papja voltam. Paskai bíboros atya helyezett aztán Nagykovácsba, ahol szintén működött egy regnumi közösség: a templom mögötti házba költözött négy család Óbudáról, hogy együtt közösségi életet indítsanak el. Nagykovácsi kitelepített svábok faluja. 1946-ban kétezer-ötszáz

Papi jelmondatomnak ezt választottam: „Nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről.” Kiegészíteném most azzal: Jézusról, aki teljesen odaadta magát, akinek nekem is oda kell adnom magamat egészen, Lélekben élve, az ő örömhírét hirdelve.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

ÁLLÁS

PESTERZSÉBETEN 28 éve üzemelő, 12 fős magán idősek otthonába keresünk ápoló/gondozó munkatársakat fő- vagy mellékállásban. Pályakezdeők, nyugdíjasok jelentkezését is várjuk. Érdeklődni a 06/20-397-0224-es telefonszámon lehet.

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségű iroda ingatlanért életjáradéki szerződést intéz ügyvédi háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmúlt 65 éves, és szeretne élete végéig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

INGATLAN

HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ Budapesten, a II. kerületi Ali utcában, kertes tégla ház 1. emeletén egy 56 nm-es, másfél szobás, frissen festett és mázolt, félig bútorozott, gázfűtéses, panorámás lakás egy vagy két nem dohányzó sze-

mélynek. Hűtő-fűtő klíma, internet és kábeltevé bevezetve. Jó tömegközlekedés, csendes környék. A közös költség 12 ezer Ft/hó. Kéthavi kaució szükséges, kisállat nem hozható. Bérleti díj: 220 ezer Ft/hó. Érdeklődni lehet: 06/30-975-1697

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

A hirdetések tartalmáért és azok valóságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 óra szentmise. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István tériig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óra kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadba elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő virrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óra mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óra kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportok bejelentkezése: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): június 22-én 18 órától 25-én 13 óráig dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A megkülönböztetés a 21. században”. Július 17-én 18 órától 20-án 13 óráig a Mária Papi Mozgalom lelkigyakorlata HÍVEKNEK Solti János SJ atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

„Jót s jól!” – MISSZIÓ TOURS

Utolsó helyek! Fekete Madonna Zarándoklat autóbusszal '23. június 27-30. Lelkivezető: **Veres András** püspök, MKPK elnöke Részvételi díj: 79.900 Ft/főtől

Vértessomló és Majk zarándoklat '23. július 2., vasárnap Zarándoklatvezető: **Pálmai Árpád** egyházenész Részvételi díj: 9 900 Ft/fő

Baltikumi körút: Vilnius - Riga - Tallin Utolsó helyek! '23. július 3-9. Zarándoklatvezető: **Kuzmányi István** diakónus Részvételi díj: 489 900 Ft/fő

Hargitafürdői pálos kolostor szentelése '23. augusztus 18-22. Lelkivezető: **Csóka János** pálos szerzetes Részvételi díj: 79 900 Ft/fő

Szeretettel várjuk!

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016

www.missziotours.hu www.misszioutazas.hu

Engedélyszám: U-000829

GYÉMÁNTMISE

Pappá szentelésének 60. évfordulója alkalmából Kozma Imre atya, irlalmasrendi szerzetes, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke gyémántmisét tart június 18-án, vasárnap 8.30-tól a Szent Ferenc sebei-templomban (Budapest I., Fő u. 43.).

MEGEMLÉKEZÉS

Az ENSZ június 20-át jelölte ki mint a menekültek világnapját. A Sant'Egidio közösség ezen a napon ismét ökumenikus imádságot tart azok emlékére, „Aki a remény útján halt meg”. Olyan emberek ők, akik a háborúk, a terrorizmus, az erőszak és az igazságtalanság más formái elől menekültek Európába, de odavesztek a Földközi-tengeren, a balkáni útvonalon vagy másutt. Az imádságot Martos Balázs esztergom-budapesti segédpüspök vezeti. Igét hirdet Gáncs Péter ny. evangélikus püspök. Az imádságra várjuk a hazánkban élő menekülteket és segítőkiket a Kanizius Szent Péter-templomban (Budapest IX., Gát utca 2-4., június 20-án, kedden 19.30 órára.

ZÁRÁNDOKLAT

Országos roma zarándoklat lesz Mátraverebély-Szentkúton, július 8-án, szombaton 9 órakor, Lakatos Péter atya, országos cigánypasztorációs referens vezetésével. Mottó: az új bort új tömlőbe öntik, így ez is, az is megmarad. (Mt 9, 17). A zarándoklat főcelebránsa és szónoka dr. Veres András győri megyéspüspök lesz. Kapcsolat: Bángi-Magyar Anna +36/30-199-2652, e-mail: bangimagyar.anna@boldogceferinoitezet.hu

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulója alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-

Lelkigyakorlatot tartanak szentségi házasságban élő pároknak Máriaabesnyőn, a Máriaabesnyői Lelkigyakorlatos Házban (Gödöllő, Kapucinusok tere 3.) június 15-18. között, csütörtöktől vasárnapig. Vezetik: Gregor Gábor és Ági, valamint Ruskó Norbert atya. Kortól függetlenül szeretettel várunk minden megújulásra váró házaspárt! Érdeklődni a jezusakozeppont@gmail.com e-mail-címen lehet.

BÚCSÚI SZENTMISE

Az óbudai Főplébánia-templom (Budapest, III. Lajos u. 168.) június 25-én, vasárnap a 10 órai szentmisén tartja a Péter-Pál búcsúját. Elhangzik Schubert *G-dúr miséje*. Előadják: Ducca Nóra, Cser Péter, valamint a templom Albert Schweitzer Kamarakórusa és -zenekara. Vezényel: Kenessey László.

Ünnepi szentmisét mutat be Berta Tibor püspök, katonai ordinárius Búcsúszentlászlón, a kegytemplomban (Arany János u. 15.) június 25-én, vasárnap 11 órakor. Közreműködik a templom Szent László kórusa. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak!

A csobánkai Szent Anna Plébánia szentkúti Mária-kegyhelyének búcsúja július 1-jén, szombaton lesz. A 11 óra kezdődő szentmisét dr. Babel Balázs kalocsai-kecskeméti érsek atya fogja bemutatni. Szeretettel várjuk zarándoktestvéreinket.

Vértessomlón Sárlos Boldogasszony-búcsút tartanak július 1-jén és 2-án (szombaton és vasárnap) a Sárlos Boldogasszony-kegytemplomnál. Szombaton 19 óra előtti szentmise lesz, melyet Mórocz Tamás bodajki plébános, kanonok celebrál. Utána virrasztás, szentségimádás. A vasárnapi programokból: 9 óra gyülekezés a faluban a kápolna előtt (Rákóczi Ferenc utca 48.), 10 óra ünnepi szentmise, amelyet Spányi Antal megyéspüspök mutat be. 16 óra dr. Csókay András idegsebész tart előadást, majd könyvedikálás lesz. A 17.45-kor kezdődő záró szentmisét Szlama Ákos újmisési atya mutatja be. A rendezvényre a belépés ingyenes. További információ: e-mail: vertessomlo.plebania@gmail.com Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

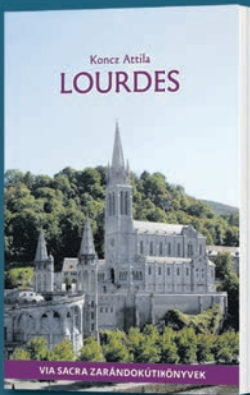
Sárlos Boldogasszony-búcsú lesz Mátraverebély-Szentkúton július 2-án, vasárnap – az együtt járók, jegyesek, fiatal házások, gyermeket várók zarándoklata. Főcelebráns: Marton Zsolt váci megyés püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferense.

AZ **Ujember** KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

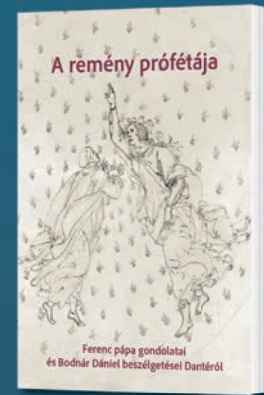
FERENC PÁPA
A remény tanúja
és magvetője
legyünk!

ANSELM GRÜN
Változzon a világ!
Az irgalmasság testi
és lelki cselekedetei

KONCZ ATTILA
LOURDES
Via Sacra zarándok-
útikönyvek

A remény prófétája
Ferenc pápa gondolatai
és Bodnár Dániel
beszélgetései Dantéről

A könyvek megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felnőtteknek szóló lelki estek központi témája: Parancsok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 óra szentmise két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu>

KÉZMŰVES-NAPOK

A Segítő Nővérek Rendházában (Csobánka, Templom köz 4.) Czákó Ágnes SA vezetésével kézművesnapokat tartanak június 28-án estétől július 2-án délutánig. „Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott” (Ter 1,31). Jelentkezni lehet: segitonoverekcso@gmail.com Határidő: június 15. Bővebb információ: www.segitonoverek.info

KÉPZÉS

Önkéntesképzést indít a Váci Egyházmegye Kórházlelkesítő Szolgálat a kórházi pasztoráció segítésére. Várjuk azok jelentkezését, akik beteg embertársaikon keresztül Krisztussal szeretnének találkozni és segíteni szeretnének őket az önkéntes szolgálattal. Az önkéntesképzés 5 alkalmas, ebből az első alkalom egy központi, egész napos képzés. Ezt követik a helyi, intézményekhez kötődő alkalomok a lelki gondozók vezetésével. A képzés ingyenes, elvégzése nem kötelez az önkéntességre egyik fél részéről sem. Jelentkezés feltételei: betöltött 18. életév; pszichés alkalmasság (nincs pszichés rendellenesség, nem áll pszichiátriai kezelés alatt); elkötelezettség a Katolikus Egyház tanítása mellett; önéletrajz; rövid motívációs levél. Jelentkezni ezelek a dokumentumokkal együtt lehet, levélben: Váci Egyházmegye Kórházlelkesítő Szolgálat – 2600 Vác, Pf. 167., e-mailben: korhazlelkesito@vaciegyhazmegye.hu. A jelentkezésben kérjük feltüntetni, hogy a Váci Egyházmegye területén lévő mely kórházban szeretne szolgálatot teljesíteni. A képzés elvégzése után oklevelet állítunk ki. Jelentkezési határidő: 2023. augusztus 31.

TOVÁBBKÉPZÉS

A Veszprémi Érseki Főiskola a 2023-as akadémiai évben is gazdag tanulmányi kínálattal várja a hitéleti szakirányú továbbképzések és kurzusok iránt érdeklődőket, akik a Testteológia; az Élethigiéni és spiritualitás; valamint az Egyházi közösségszervezés, közösségfejlesztés, közösségvezetés szakokra jelentkezhetnek, 2023. szeptember 4-ig. A képzésben való részvételhez alapképzésben szerzett végzettség szükséges hitéleti, pedagógusképzési, bölcsészettudomány vagy orvos- és egészségügy tudomány képzési területen. A Főiskolán működő Teológiai Akadémia az olyan érdeklődőknek is lehetőséget nyújt a továbbképzések kur-

zusain való részvételre, akik nem felelnek meg a bemeneti követelményeknek, vagy hallgatói jogviszony létesítése nélkül ismernék meg a színvonalas képzések tartalmát. A jelentkezés részletei és az egyes szakirányú továbbképzések tartalmáról szóló információk megtalálhatók a Főiskola honlapján <https://ersekifoiskola.hu/>, kérdéseikre pedig választ kaphatnak a teologia@vhf.hu e-mail-címen.

MEGHÍVÓ

Szent László-napot tartanak a Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest, V. ker., Március 15. tér) június 27-én, kedden 18 órától, Miskei Antal egrri történész és Gál Péter József művelődésszervező előadásaival. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Latinovits-est lesz Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Házában (Állomás u. 61/a) július 2-án 16 órától. Fellépők: Bencze Ilona színművész, Trokán Péter színművész, Heinczinger Miklós Liszt Ferenc-díjas előadóművész, Tolcsyváry Béla Kossuth-díjas zeneszerző. A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött: www.mariahaza.hu További információ: Mezőfi Zoltán 06/70-363-7645

MŰHELYKONFERENCIA

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest, V. Piarista köz 1.) műhelykonferenciát tartanak június 28-án, szerdán 14 órától. Téma: Miképpen van adva számunkra a Természet Könyve? Ismeretelméleti, ontológiai és szaktudományos közelítések – A Természet Könyve kutatócsoport műhelykonferenciája. További információ: <https://sapientia.hu/> Kontakt: dr. Tubay Tiziano, a kutatócsoport tudományos titkára, tubaytiziano@sapientia.hu

LOURDES-I ZÁRÁNDOKLAT

augusztus 21-26. | 6 nap | 319.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ

DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL

október 6-8. | 3 nap | 79.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

október 9-15. | 7 nap | 249.900 Ft/fő

ŐSZI ZÁRÁNDOKLAT MÁRIACELLEBE

október 12-14. | 3 nap | 89.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZÁRÁNDOKLAT

október 19-23. | 5 nap | 119.900 Ft/fő

ZÁRÁNDOKLAT RÓMÁBA

október 23-29. | 7 nap | 299.900 Ft/fő

VIA SACRA ZÁRÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

Ujember
KATOLIKUS HETILAP
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. JÚNIUS 12.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gáts Judit, Horogszegi-Lenhardt Enikő, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thuillner Szusanna, Trautwein Eva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • Tördelés: Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egyéldényes előfizetés belföldi negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank)
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Miben mérjük a sikert Tiszaburán?

Tudatos tervezés reménnyel fűszerezve egy felzárkózó településen

A háromezer-háromszáz lelkes, hajdan jobb időköt látott Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei település lakóinak nagy része ma mélyszegénységben él, kilencvenöt százalékban roma származásúak. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat 2016 óta van jelen itt, egy ideje már a Felzárkózó települések program gazdájaként is. Gyönyörű kezdeményezéseket látunk, és a feneketlen nyomort, amelyből keresik a lassú kiemelkedés útját.

Bátki Márton, a Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét programjának helyi felelőse vezet végig bennünket a helyszínen, és mutatja be a sokrétű segítő szolgálatot. Jól ismerjük őt abból az időből, amikor a monori programot vezette, én pedig a cigánytelepre jártam a gyerekekhez foglalkozást tartani. Eredeti szakmáját tekintve biológus, Budáról költözött ide a feleségével, Violával, hogy gazdája legyen a tiszaburai programnak. Két kisgyermek már itt született, ebbe a nehezen körülírható Tiszaparti környezetbe, amely egyszerre csodás és fájdalmas: természeti és emberi szépségei elvárásznak, lakói sorsának kilátástalansága mély szomorúsággal tölti el. Misszióba jött, vagy egyszerűen csodabárg gondolkodik róla a legtöbben, pedig, ahogy mondja, ők „csak úgy vannak itt”. Eszközöket kapott, hogy munkatársaival segítsen megteremteni egy élhető és fejlődést segítő környezetet, s elkísérik a megszülető babákat az óvodán, iskolán át egészen a munkavállalásig.

Először a „fagyis lányokkal” találkozunk. A Fókuszban a gyermek (FAGYI) program a várandós kismamákkal és a 0-3 éves gyermekekkel foglalkozik, akik több mint kétszázhetvenen vannak a faluban. A felzárkózás szempontjából kulcsfontosságú ez a korai életkor, ekkor dől el az ember sorsa, alakulnak ki a készségei. A családmentorok örömmel mesélnek a munkájukról, és büszkén mutatják a finn modellhez hasonlóan itt is minden rászoruló megillető babadobozt, amelyben a pelenkán, hőmérőn, popsike-nőcsön kívül a helyi varrodában varrt, de egy helsinki bababolt kínálatába is méltán beleillő szép pelenkázótáska is helyet kap, babaruha, törölköző társaságában. A „fagyis lányok” anyukák, helyiek vagy helyi kötődésűek, és nemcsak a Magyar Máltai Szeretetszolgálat képzéseinek elméleti tudásukkal segítik az anyukákat a gyermeknevelésben, hanem életpaszta- talatukkal is. Gondoskodnak róluk, figyelnek rájuk, igyekeznek eljuttatni az arra rászoruló gyerekeket a fejlesztőpedagógushoz. És közben küzdenek a tudatlansággal. Kapnak néha hideget-melegget, s próbálják kezelni azt a helyzetet is, amikor valaki a fejükhöz vágja, hogy bezzeg nekik nem segít a Málta – egy olyan faluban, ahol szinte mindenki rászoruló, ahol mintegy hetvenre tehető a védelemben vett gyermekek száma. Katus, Heni, Szilvi, Hajni, Anikó és Erzsike persze nem mindenhatóak, de láthatóan örömmel végzik a munkájukat, intézik fejenként ötvenhatvan gyermek sorsát. Csepp ez a tengernyi sok bajban, de ez a kis csepp olykor létfon-

tosságú. Mint például Timiék esetében: tizenéves nagyfiúnak daganatot találtak a szemében, műtétre vár. Tiszaburáról egy kórházba eljutni szinte lehetetlen vállalkozás. Karcag és Szolnok közelebb van, de ha Debrecenbe vagy Miskolcra kell menni, az nem fér bele egy napba. Nem lehet ennyi idő alatt tömegközlekedéssel elutazni a vizsgálatra, ott kivárni a sort, és hazajutni még aznap. A távolság száz-húsz kilométer, az iránytaxi huszonöt-harmincezer forint, a

A varrodában éppen munkásruhákat készítenek

több napos kórházi kezeléshez pedig sok más dolgot is meg kell oldani. A törekeny alkatú, szelíd tekintetű, elbizonytalanodott anyuka számára Edina, a karitatív szervezet szociális munkása visz gyógyszerrel, Henivel együtt. Praktikus tanácsokkal is ellátja azzal kapcsolatban, hogyan kell pár száz forintból mosógélt készíteni. Pár perc alatt felméri, mire van szükség, hányan utaznak a kórházba, látja, hogy két gyerekülés kell majd a máltás autóba, az apuka marad a kicsivel, az anyuka pedig bent lesz a kórházban, és kell majd egy harminchatos papucs is, nem baj, szerez neki... Felmérhetetlen segítség ez egy olyan faluban, ahol hivatalból egyetlen védőnő végzi a hatalmas munkát, negyven éve.

A száznyolcvan-kétszáz férőhelyes felújított óvoda a program egyik büszkesége, igazi gyerekparadicsom: tiszta, rendezett, színes, a gyerekek csillogó szeme és mosolya ragyogja be. „Nem félünk, hogy elfogynak a gyerekek és nem lesz munkánk” – mondja vidáman Kovács Tímea intézményvezető, aki érezhetően az otthonának tekint az intézményt, a gyerekeket, a kollégákat pedig a családjának. Itt sincs másképp, mint az ország más részein, nagy a pedagógushiány. Ezt a problémát kreatív módon oldják meg: az ovis gyerekek anyukáit jól ismerik, közülük azokat, akik rátermettek, akik szépen nevelik a gyermekeiket, elhívják dolgozni, mondván, belőlük jó nevelő lehet. Először közfoglalkoztatottként jönnek konyhai munkára, de úgy látszik, Tímea ösztöne csalhatatlan, mert aztán szinte kivétel nélkül mind kedvet kapnak a dajkasághoz vagy akár az óvónői munkához, és elvégzik a kép-

zéseket. Volt, aki ötvenévesen lett óvó néni. Egy faluban, ahol nincs termelés, ahol nincsenek a közelben nagyvárosok, gyárak, nagy kincs a biztos, ráadásul megbecsült munkahely és a jó közösség. Így ma már minden csoportban szakképzett munkatársak foglalkoznak a gyerekekkel. Zenei és mozgásfejlesztést is tanulnak a pedagógusok, sokat mozognak, táncolnak a gyerekekkel, fáradhatatlanul. Nem is tudom, ez volt-e a nagyobb csoda, vagy az, ahogyan a kicsik fogadtak bennünket: a „Katicák” kedvesen, udvariasan köszöntöttek minket, amikor az álomba ringató mese előtt váratlanul benéztünk hozzájuk. „Amint belépnek a kapun, az óvoda szabályai szerint viselkednek. Itt bent nincsenek agresszív gyerekek,

„A gyerekek a nyolc osztályt általában elvégzik”

gógusok, három évfolyamon kilenc osztályban. Minden tanítónő mellett van pedagógiai asszisztens. Ahogyan az óvodában, úgy itt is képzéseken vesznek részt a munkatársak, így minden osztálynak szakképzett tanítója van ebben az eldugott faluban, s ez már teljesen természetesnek számít. Bátki Marci, a programfelelős éppen a látogatásunk alkalmával szerez tudomást arról, hogy az egyik még szakképzetlen pedagógusasszisztens már jár a képzésre, a másikuk pedig beiratkozott a főiskolára, tanítónő lesz.

Bepillantunk a gyerekházba is, ahová az anyukák együtt járnak a gyerekekkel, és ahol a fejlesztő foglalkozásokat is tartják a 0-3 éves korosztályban. Felsőosztállyal a tanodában találkozunk, körülbelül húszan töltik itt a délutánokat iskola után. Sok a szabadprogram és a játékos foglalkozás, hiszen itt az is cél, hogy biztonságos helyen töltsék a fiatalok a szabadidejüket. Kézműveskednek is, büszkén mutatják a szép hímzéseiket. Sokan fociznak a pályán, mások a számítógépekkel játszanak, vagy éppen unóznak. A foci és a zene kulcsfontosságú elemei a Jelenlét programnak. Szóba elegyedünk Éva tanárnővel; kiderül, ő a sajátos nevelési igényű gyerekeket tanítja. „Jöjjenek el hozzánk is, nagyon jó hely!” – mondja. Sajnos erre már nem jut időnk, de szíven üt, milyen örömmel oktatja a „nehéz gyerekeket”.

Egyre több ilyen kis csoda kerül elénk, miközben mindinkább a mélyére látunk a kilátástalanságnak is. A gyerekek a nyolc osztályt általában elvégzik. Évente ötven-hatvan kamasz elmegy középiskolába is a városokba, de a fele már elsőben kimarad. Nagyon egyszerű okok miatt is, például azért, mert nincs étkeztetés, és egy középiskolás nem szívesen indul neki az útnak egy szendviccsel, mert a többiek kinézik, ha pedig ott vesz valamit, az havonta olyan sokba kerül, hogy megfizethetetlen számukra. És akkor még nem beszéltünk a szakképző iskolák nehéz helyzetéről, a mestertanárok hiányáról, a környéken nincsenek munkahelyek. Nem kevesen négy-öt órát utaznak azért, hogy eljussanak valahová, ahol napi nyolc-tíz óras mun-

kát végezhetnek, s ahol néhány hónap után tönkremegy az egészségük. Hó végén nincs pénz, vagy már hó elején sincs, mert az adósságcspadából nehéz kivergődni. Ha az apát például orvhalászatért börtönbe csukják, arra a hónapra a családnak hitelt kell felvennie ahhoz, hogy a gyerekek ehessenek, de a következő hónapra sincs pénz, mert vissza kell fizetni a kölcsönt... Milyen reménye lehet egy fiatalnak ezen a „belső periferián” (ahogyan Marci nevezi ezt az ország központi részén fekvő, de nagyvárosoktól távol eső falut)? És milyen reménye lehet a falunak arra, hogy tanult gyermekei visszajönnék dolgozni, felvirágoztatni a települést? Hol van a perspektíva, miért érdemes tanulni? Kínzó kérdésekkel szembesülünk, amelyeket jól ismernek a program munkatársai is. Az évtizedekre szóló, tudatos tervezés mellett szükség van álmokra, reményre is, ami ugyan megfoghatatlan, mégis nélkülözhetetlen eleme az itt végzett munkának.

A szocializmus idején Burán működött az a termelőszövetkezet, amely bevételei alapján az ötödik legerősebbnek számított az országban. Sok értelmiségi került ki akkoriban a faluból, de hol van már az az idő? A gyümölcsfákból tűzifa lett, a jól képzett szakemberek elmentek, s a rendszerváltásakor a szegregált telepekről sokan beköltöztek a faluba, akik a szocpol, majd a CSOK segítségével építkeztek. Munkahelyek híján azonban a nyomor egyre nőtt.

A Jelenlét program részeként ma varroda, asztalosműhely, gyógy- és fűszernövényeket feldolgozó üzem működik a faluban. Huszonöt-harminc megváltozott munkaképességű ember letelepítésével foglalkozik, a mezőgazdasági program keretében pedig kerteket művelnek. A varroda is egy újabb csoda, vezetőjével, Irénnel együtt. Nyugdíjasként kérték fel, hogy tervezze meg, aztán pedig működtesse az üzemet. Eddig csak három hónapot sikerült nyugdíjban töltenie, szükség van rá. Azon már nem is csodálkozunk, hogy a Máltának sikerült olyan embert találnia, aki évtizedes szakmai vezetői tapasztalattal irányítja a varrodát, s véletle-

nül élelmiszeripari végzettsége is van, ami alkalmassá teszi a gyógynövényüzem vezetésére. Tizenegy asszony dolgozik a stabil profitot termelő üzemben, táskákat varrnak a Sparnak, ruhákat a babacsomagba, szütyőket a budapesti borfesztiválra. Ottlétünkkor éppen munkásruhákat készítették, szívesen fogadnak külső megrendeléseket is. A gyógynövényüzemben két mosolygós asszony fogad bennünket. Örülnek ennek a különleges munkahelynek, még akkor is, ha elmondásuk szerint nem mindig érzik magukat a helyzet magaslatán: a frissen préselt gyümölcslevek, a hidegen sajtolt olajok gyártása nagy körültekintést igényel. Kis szigetnek ezek a munkahelyek a kilátástalanságnak.

A Máltai Szeretetszolgálat kétszáz ember számára biztosít munkahelyet a faluban a közfoglalkoztatottakat is ide számíttva, s ezzel évi nettó öt-százmillió forintot forgat vissza, lehetőséget nyújtva újabb szolgáltatásokra. A településen így újra jelen van a termelő tevékenység, ami egzisztenciát teremt családoknak, és mintát ad a fiatal nemzedéknek. A munka nyomán változnak az igények és a szemlélet, rendezhető az adósságok, felújíthatók a házak, megszerzhető a jogosítvány. Sikerekről árulkodó adatok ezek, de a legnagyobb reményt talán mégis az jelenti, hogy a gyerekek életük első pillanatától kezdve figyelemmel kísérik, támogatják. Ha jó óvodába, iskolába járnak, akkor lesznek céljaik, és ők már nem azzal fognak küszködni, hogyan adjanak enni a gyerekeknek.

Reménnyel és aggodalmakkal a szívünkben hagyjuk hátra a falut, és biztosak vagyunk abban, hogy soha nem felejtjük el a csillogó szemű gyerekeket, a lelkes munkatársakat. Szurkolunk, hogy jól sikerüljön a várva-várt szemmütét, hogy a sok pasci nyomán a gyerekek megértsék, milyen erő és tehetség rejlik bennük, hogy Ernő és társai továbbtanuljanak, és legyenek majd olyanok, akik munkahelyeket teremtenek a felnövő nemzedék számára. S hogy élhesse nek mindazzal a tudással, amit ezen a felzárkózó településen gyerekként megkapnak.

HÍREK KÉPEKBEN

• Meghívtál, hogy vízre lépjek címmel tart lelkigyakorlatot Varga László kaposvári megyéspüspök papok számára július 3. és 5. között a kaposzentbenedeki Porta Pacis Lelki Gyakorlatos Központban. A lelki gyakorlaton való részvétel regisztrációhoz kötött. Regisztrációs határidő: június 25. További tudnivalók: kaposvar.egyhazmegye.hu

• Úrnapihoz kapcsolódva június 8-án eucharisztikus estet rendeztek Bátán, a Szent Vér-kegyhelyen, ahol egész estés liturgikus programokkal várták a híveket. Az ünnepi alkalom zárásaként szentmisét celebrált Felföldi László pécsi megyéspüspök a bátai Szent Vér-bazilikában.

Mária-jelenések Trevignanóban

Ferenc pápa óvatosságra inti a hívőket, felmerült a család gyanúja

Hetek óta nagy érdeklődés övezi az olasz médiában megjelenő híreket egy magát látóknak nevező asszonyról az olaszországi Trevignanóban, aki azt állítja, hogy megjelenik neki a Szűzanya. Június 4-én az olasz televízióban maga Ferenc pápa figyelmeztetett, hogy a Mária-jelenések nem mindig igazak.

Ferenc pápa felhívta a figyelmet, hogy a Mária-jelenéseket óvatosan kell kezelni, a hódolat eszközeiként feltűnő látókok nem mindig valódiak. Utalt arra, hogy van egy fontos kritérium, ez pedig nem más, mint hogy Mária mindig Jézusra mutat rá. „Voltak valódi jelenések a Szűzanyáról, de ő az ujjával mindig Jézusra mutatott. A Szűzanya soha nem önmagára irányítja a figyelmet. Ha a Mária-tisztelet túlságosan önmagára összpontosít, az nem jó; sem maga a hódolat, sem azok az emberek nincsenek rendben, akik mozgatják azt.” Ferenc pápa nem tett kifejezett utalást a trevignanói esetre, ám kijelentése az utóbbi napok sajtóhírei fényében minden bizonnyal erre vonatkozik.

A Civita Castellana-i püspök, Marco Salvi már a pápa kijelentése előtt azt tanácsolta a híveknek, hogy ne vegyenek részt a meghirdetett összejöveteleken Trevignanóban, és arra kérte a város papjait, hogy ne kommentálják az állítólagos látók szavait.

Az ötvenhárom éves, szicíliai származású üzletasszony, Trevignano „látoka”

azt állította, hogy a Medugorjéból hozott Mária-szobor vért könnyezett, és üzeneteket is kapott Szűz Máriától a hívek számára. Gisella Cardia üzleti vállalkozása korábban, 2013-ban csődbe ment, a bíróság nemrég döntött az ügyben, két év felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték. Volt munkásai háromszázezer eurót követelnek tőle. Miután a cég csődbe ment, az

a Szűzanya volt az, aki a megvásárolni kívánt földet kijelölte, hogy minden hónap harmadik napján ott találkozzon vele. A média keltette felháborodás és az egyházmegyei vizsgálat miatt a nyilvános találkozót felfüggesztették. Marco Salvi püspök felállított egy egyházmegyei bizottságot, amely vizsgálja az esetet, ugyanakkor a civitavecchiai ügyészség nyomozása is folytatódik.

Gisella Cardia azonban mindig újabb hírekkel jelentkezik, nemrég egy videófelvételt tett közzé, amelyben elmondja, hogy sikerült „gnocchit és pizzát szaporítania”, amikor a dombra érkezett emberek megéheztek, és meghívta őket vacsorára.

Trevignano plébánosa, Piero Rongoni szintén megszólalt az állítólagos jelenések ügyében. Nem hajlandó imaórákat tartani Gisellával a plébánián, ahogyan elődje tette. A hölgy férje, Gianni Cardia az esetet a következő szavakkal kommentálta: „Jézus kiűzték a zsinagógából.”

„Itt akarok maradni, és egy millimétert sem fogok hátrálni, mert Isten házában vagyok, és a Szűzanya mellett áll” – nyilatkozta Gisella Cardia, aki azt is mondja, hogy nemcsak a Szűzanyát, hanem Jézust is látja: nagyon szépnek nevezte, és tipikus leírás adott Jézusról, akinek szerinte kékeszöld szeme és hosszú haja volt a jelenéskor.

Forrás: Avvenire

Fotó: Famiglia Cristiana
Fordította: Thullner Zsuzsanna

asszony a férjével Trevignanóba költözött. Itt kezdődtek öt éve az állítólagos misztikus jelenségek. Időközben a „látók” létrehozott egy alapítványt, amely számára sok adomány érkezik.

Gisella Cardia földet vett Trevignanóban egy nagylelkű férfi adományának köszönhetően, és azt is állítja, hogy maga

Új bélyegeket adott ki a Vatikáni Posta

A Vatikáni Posta május 16-tól új filatéliai kiadványokat tesz közzé, amelyeket a közelgő lisszaboni ifjúsági világnapnak és a béke témájának szentelt. Új bélyegeket kerülnek forgalomba az umbriai Spoleto székesegyháza felszentelésének 825., a Lateráni Unió 200. évfordulója, valamint a Szent-szék történelmi és művészeti emlékei védelmére létrehozott állandó bizottság centenáriuma alkalmából is.

A Vatikáni Posta és a Vatikáni Kormányzóság filatéliai szolgálata által kibocsátott új bélyegeket esetében május 16-án és 17-én a Szent Péter téren, a bazilikától balra lévő „harangok boltíve” mellett működő vatikáni postahivatal különleges, első napi bélyegzést alkalmazott. A továbbiakban a megfelelő értékekkel lebélyezett filatéliai termékek különleges lepecsételést június 17-ig lehet kérni a postai és filatéliai szolgáltatótól.

Az Európai Postaüzemeltetők Egyesületének (PostEurop) tagjai évente bocsátanak ki ugyanabban a témában bélyeget, amivel a tagországok azonos értékeiket mutatják be. Az „EUROPA” elnevezésű népszerű sorozat idén a békét állítja a középpontba. A PostEurop 2022. április 25-i rendkívüli igazgatótanácsa ugyan eredetileg a víz alatti flora és fauna ábrázolásáról döntött, ám végül az Ukrajnával való postai szolgáltató javaslatára „A béke az emberiség legfőbb értéke” témát fogadták el az Ukrajnával való szolidaritás kifejezése és a béke egyetemes értékének világszerte történő népszerűsítése érdekében. A Vatikán által most kibocsátott sorozat két értékből áll.

Az első, 10 centes kép azt a pillanatot ábrázolja, amikor Ferenc pápa 2022. április 6-i általános audienciáján kezében tartotta a kék-sárga ukrán zászlót, amely a meggyötört Bu-

csa városából érkezett, ahol éppen akkor történt egy szörnyű mészárlás.

Az 1,25 euró értékű bélyegen a győztes motívum az úgynevezett békecsomó, amelyet egy luxemburgi posta javasolt: a grafikai jel a béke és egymás mellett élést hivatott megjeleníteni.

ta között, „emlékeztetve arra, hogy az Egyházhöz tartozásunkat misztikus tanítványokként éljük meg, a hitben való új öröm és a gyümölcsöt hozó evangelizálás érdekében”. A bélyeg felső része a Szűz Mária megkoronázását megőrkítő freskót ábrázolja, amely a székesegyház apszisának félkupoláját díszíti, és az

A 2023-as év fontos mérföldkő a két kongregáció társadalmi-egyházi jelenlétében, amelynek évszázados történelmét tökéletesen összefoglalja a két kongregációt azonosító név.

A bélyegen az új kongregáció címerét ábrázoló, Ottavio Mazzienti nevéhez köthető, a 17. század közepe táján készült vászonfestmény lát-

projekt részeként – mozzatárúgója volt a Porta Sancti Petri (Szent Péter kapuja) monumentális helyreállításának, amelyet a centenáriumi emléklapon is ábrázoltak, és amelyet az elkövetkező években megszabadítanak minden modern felszereléstől, hogy eredeti pompájában legyen megtekinthető.

A Vatikáni Posta az idén augusztus 1. és 6. között Lisszabonban rendezendő ifjúsági világtalálkozóra készülve is kiadott egy emlékbélyeget, azonban május 18-án a Vatikánvárosi Állam Kormányzósága bejelentette, hogy a bélyeget visszavonták, továbbá közölték, hogy a lisszaboni világtalálkozóra új filatéliai kiadvány készül.

A világvárvány miatt az ifjúsági világtalálkozót 2023-ra kellett elhalasztani. Ferenc pápa a találkozó mottójául Lukács evangéliuma első fejezetének 39. versét választotta: „Mária felkelt, és sietve elindult”, hangsúlyozva annak fontosságát, hogy mindig készen kell állni és aggodalmaskodás nélkül követni a megkülönböztetés útját.

A közelgő világtalálkozó alkalmából először kiadott bélyeg Stefano Morri művész tervei alapján készült. Az alkotást a Tejo folyó bal partján, Lisszabon Belém kerületében álló Felfedezések emlékműve (Padrão dos Descobrimentos) ihlette.

Az ábrázolás erős kritikákat váltott ki, amelyek azt hangsúlyozták, hogy a jól ismert emlékműhöz kapcsolódó rajz a gyarmatosító múltat emlékeztet, ami nagyon távol áll Ferenc pápa egyetemes testvériségről szóló üzenetétől.

Az ifjúsági világnap szervezői arról biztosították a közvéleményt, hogy a vatikáni filatéliai szolgáltató által készített bélyeg kizárólag a pápa fiatalokkal való találkozását akarta népszerűsíteni, a múlttal való mindeffajta hivatkozás nélkül.

Forrás és fotó: Vatikáni Rádió

A grafika alkotóit, Linda Bos és Runa Egilsdottir grafikusokat a kelta szerelmi csomó szimbóluma ihlette, amely két szívből áll, és amelyek vonalai karokként nyúlnak ki, egymásba fonódó kezekben végződve.

A Vatikán és a Szuverén Máltai Lovagrend közösen ünnepli a spoletói Santa Maria Assunta, a Mennybe felvett Mária címet viselő székesegyház felszentelésének 825. évfordulóját.

A bélyegen a székesegyház homlokzata látható a mozaikkal, amely az áldást osztó Megváltót ábrázolja Szűz Mária és Szent János evangélis-

egész apszist beborító freskóciklushoz tartozik, amelyet 1466 és 1469 között a nagy firenzei festő, Fra Filippo Lippi alkotott.

1823. június 23-án Rómában, a Szent Péter láncait őrző San Pietro in Vincoli-templomban megünnepelték a Lateráni Kongregáció és a Legszentebb Üdvözítő Kongregáció reguláris kanonokjainak unióját. Mindkét kongregáció a 9. század elején alakult. Az egyesülést Vincenzo Garofali apát kezdeményezte. Az unió ma a Legszentebb Üdvözítő Lateráni Reguláris Kanonokok Kongregációja nevet viseli.

ható, amelyet a San Pietro in Vincoli-templom régi sekrestyeajtájának lunettájában őriztek meg.

1923. június 27-én XI. Piusz pápa létrehozta a Szent-szék történelmi és művészeti emlékeit védő állandó bizottságot, azzal a céllal, hogy „a Szent-szék tulajdonában lévő emlékek egyetemes hírnevét figyelembe véve valósítsa meg az egyes hatáskörök és felelőségek racionálisabb elosztását”, és „tegyen javaslatokat a szükségesnek ítélt megőrzési és restaurálási munkálatokra”.

A bizottság – a pápai Svájci Gárda laktanyájának átalakítására irányuló